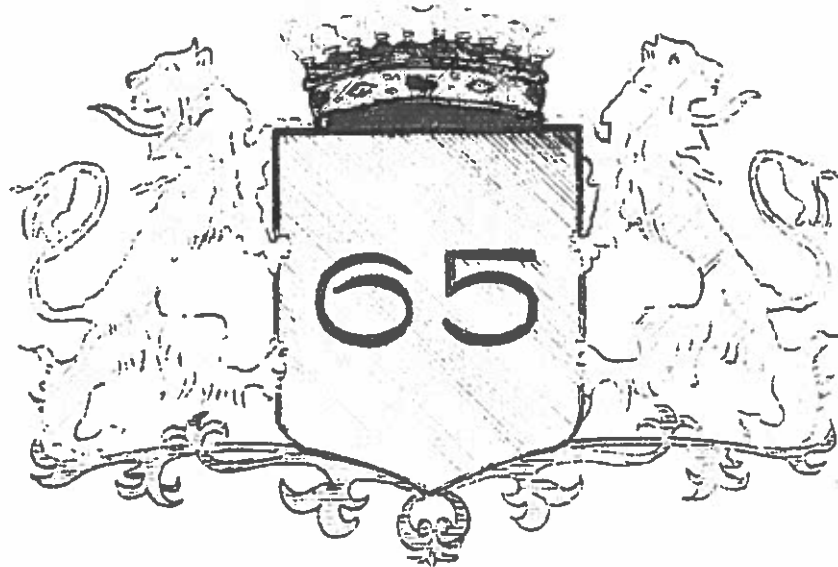

JUBILEUMUITGAVE

kroniek
van een
haagsche
damvereniging

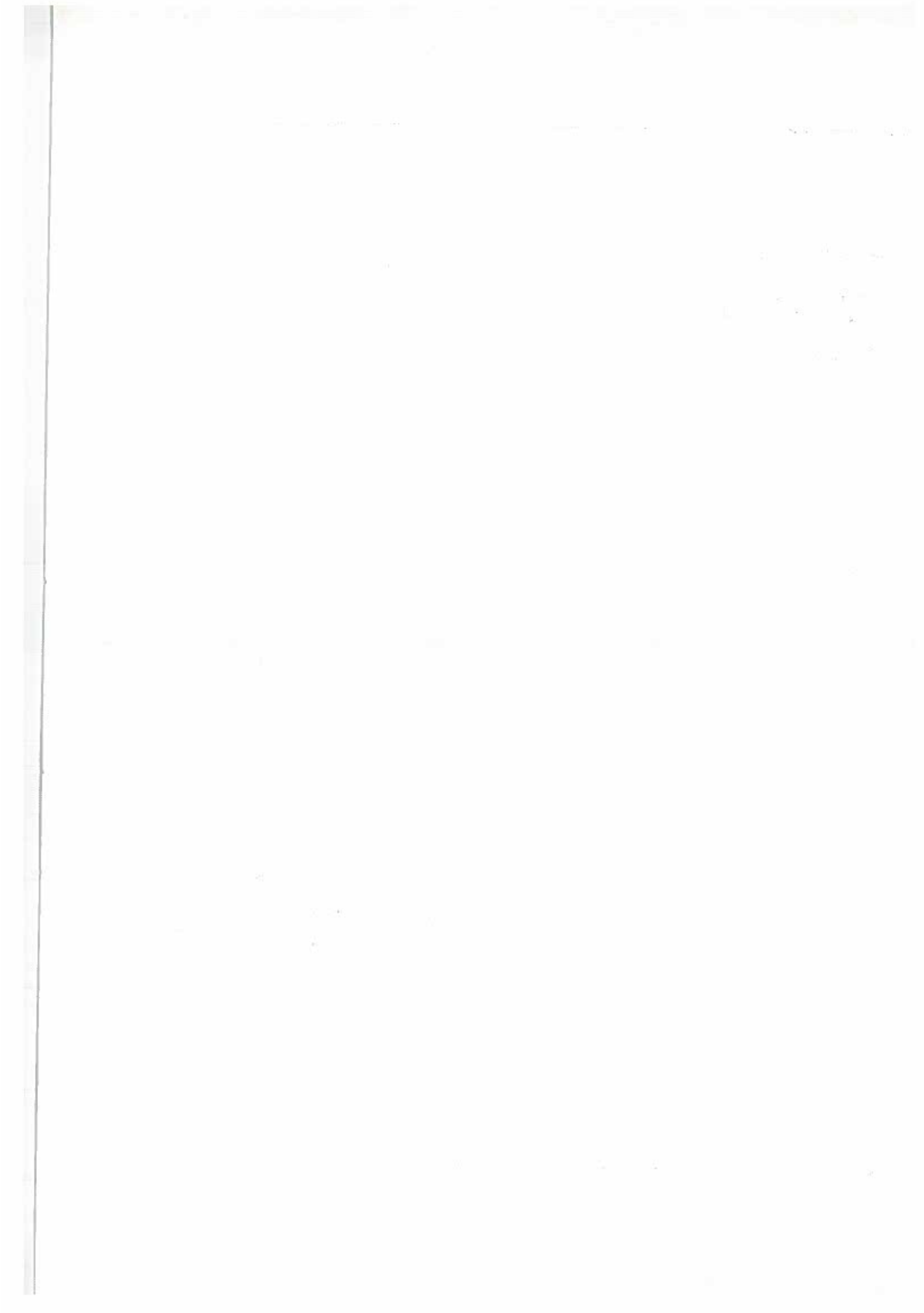

Tekst : Piet Lok.

Samenstelling en
vormgeving : Theo Meershock.

Druk : Drukkerij Giro.

Wie meent in deze jubileum-uitgave alle feiten
op een rijtje te vinden, vergist zich.
Dit is een globaal overzicht van 65 jaar wel
en wee van een club , die door de jaren heen
een belangrijke rol heeft gespeeld in dammend
's Gravenhage.

Ten Geleide.

Enige oud-voorzitters met een behoorlijke staat van dienst in de dam-wereld van de afgelopen halve eeuw, stelden er prijs op deze jubileum-uitgave met hun beste wensen bij U in te leiden.

Allereerst de heer Van Zonneveld, wiens dam-loopbaan als een rode draad door deze uitgave heenloopt.

" Toen ik in het najaar van 1924 lid werd van het toenmalige O.D.B. , kon ik niet bevroeden, dat ik nu in 1988 nog mee zou maken, dat ik lid zou zijn van de club, die uit het oorspronkelijke O.D.B. is ontstaan via verschillende fusies.

De vele jaren, dat ik bestuurslid en later voorzitter was van H.D.C.O.D.B. respectievelijk Gona, heb ik altijd als een zeer prettige ervaring beleefd.

Gaarne wens ik onze damclub nog vele voorspoedige jaren toe onder leiding van onze uitstekende voorzitter Piet Lok."

Uw oud - voorzitter

Peter van Zonneveld.

De heer A.P.A.Limburg, oud-voorzitter van D.C. Den Haag, een man met grote ervaring in de damwereld, speciaal in de Haagse regio.

Als 15 jarige werd hij lid van " Het geruite Bord ".

" Toen al was O.D.B. een bekende en gevreesde vereniging. Enige namen herinner ik mij nog zeer goed: De Pater, Jac de Bloois en bijv. Mr.v.d. Muijzenberg, de later zeer gewaardeerde voorzitter van de H.D.D.B.

De grote bloeiperiode kwam volgens mij met de komst van de gebroeders Tims en Fenno Boog.

Vele ups en downs hebben O.D.B., H.D.C.O.D.B. en later Gona gekend. Ongeveer 18 jaar geleden nam Piet Lok het roer in handen. Dit is een goede greep gebleken.

Hij heeft de club door diepe dalen geleid, maar natuurlijk ook mooie momenten meegemaakt. Ik herinner mij, dat hij behalve het voorzitterschap soms een of meer andere bestuursfuncties erbij moest doen bij gebrek aan geschikte kandidaten.

Nu echter bloeit de vereniging als nooit tevoren. Promotie werd een aantal malen maar op het nippertje gemist.

Ik feliciteer jullie met het 65-jarig bestaan en spreek de wens uit, dat de promotie er komt..... in het jubileumjaar " ?

A.P.A. Limburg

oud-voorzitter D.C. Den Haag.

De Haagse Damvereniging " G.O.N.A." 65- jaar jong.

Toen mij gevraagd werd een bijdrage te willen leveren voor het jubileum-nummer, heb ik vanzelfsprekend spontaan ja gezegd.

Het is welhaast traditioneel dat men bij een jubileum-viering slechts positieve geluiden laat horen. Echter bij dit jubileum liggen de zaken anders.

Het is mijn vaste overtuiging dat men over " G.O.N.A. " uitsluitend lovende, derhalve positieve, woorden kan en mag gebruiken.

Niet alleen in de Haagse damwereld, doch ook ver daarbuiten, is " G.O.N.A. " een begrip geworden. Het is namelijk eveneens een vaststaand feit, dat de 65-jarige jubilaris tot op dit moment enorm veel propagandistisch werk heeft verzet, teneinde de dam-sport onder de aandacht van de gehele Haagse burgerij te brengen. En daarmee is men volledig geslaagd.

Als voorzitter van de toenmalige Haagse Districts Dam Bond, maar eveneens als voorzitter van het Residentie Dam Genootschap, kwam en kom ik graag op visite bij mijn Gona-vrienden. Want het is goed toeven op hun club-avonden.

Het is mijn stellige overtuiging, dat onder de bezielende leiding van haar voorzitter, de dynamische en integere P. Lok, het bestuur alles in het werk zal blijven stellen haar doelstellingen te effectueren n.l. vriendschap, sportiviteit en, last but not least, het promoten van de damsport.

Mijn allerbeste wensen voor nog vele vruchtbare en sportieve jaren vergezellen de nu 65-jarige, maar nog steeds springlevende, damvereniging " G.O.N.A. ".

Mijn hulde en respect,

P. Vink sr.

voorzitter van het
Residentie Dam Genootschap

Een woord vooraf
-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

65 Jaar is doorgaans een leeftijd waarop men zijn activiteiten staakt.
Er breekt een periode van rust aan, waar men na zoveel jaar ook wel recht op heeft.
Wij echter houden maar een moment stil om even achterom te kijken en terug te denken aan hen die de fundering hebben gelegd voor het hedendaagse verenigingsleven, in het bijzonder de basis waarop de damvereniging Gona is ontstaan.

Bij het zoeken naar historisch documentatie-materiaal is wel gebleken hoe waardevol een goed secretariaat is voor iedere vereniging. Wanneer men jubileumnummers naslaat van de diverse verenigingen, blijkt dat er maar weinig zijn die hun eigen geschiedenis volledig op papier hebben staan.
Ook Gona kan niet over zoveel materiaal beschikken, maar wij waren in de gelukkige omstandigheid leden te hebben, die in hun particuliere verzameling nog heel wat uit "de oude tijd" hadden.

Een van die verzamelaars is Peter van Zonneveld, ons oudste lid. Peter is meer dan zestig jaar lid van de K.N.D.B. en is oud-voorzitter van de H.D.D.B. Samen met Alex Barends, oud Gona lid en nu donateur, is hij in 1925 lid geworden van O.D.B., de wieg van Gona.

Belangrijke gegevens kwamen ook van de in 1985 overleden Mr. L.B. van den Muijzenberg, oud-voorzitter en lid van verdienste van de K.N.D.B., ere-voorzitter van H.D.C.-O.D.B., en als tweede voorzitter betrokken geweest bij de overgang van H.D.C.-O.D.B. naar de personeelsvereniging van de P.C.G.D., het Gona van nu, waar hij tot 1979 lid van bleef.

Ons district kent nog enkele oud-leden, die ieder op zich een bijdrage hebben geleverd aan de totstandkoming van dit jubileumnummer. Naar al deze mensen gaat natuurlijk onze hartelijke dank uit.

Moge ik tot besluit de wens uitspreken dat U aan het lezen van deze jubileumuitgave evenveel plezier zult beleven als wij aan het samenstellen ervan hebben gehad.

Piet Lok

Voorzitter.

De oprichting

1923

Hoewel wij reeds 19 jaar deel uitmaken van de personeelsvereniging Gona, (en gezamenlijk regelmatig de oprichtingsdatum herdenken) heeft onze damvereniging een eigen historie, waaraan we niet voorbij kunnen en mogen gaan.

Het begon allemaal in 1923.

In een werkplaats aan het Spui namen twee collega's het initiatief om een damvereniging op te richten. Men wist wel een aantal mensen die in het damspel geïnteresseerd waren en met veel lef en zonder een cent op zak werd een zaaltje afgehuurd in de Ruysdaalstraat, waar een zevental dammers en schakers bij elkaar kwamen.

Van de initiatiefnemers de heren F.J.H. Nusselein en G.J. Eijgen daal werd de laatste benoemd tot voorlopig voorzitter. Deze uitte zijn voldoening over het feit dat zoveel dammers en schakers bij een waren en hij hoopte dat men gezamenlijk zou komen tot de oprichting van een dam en schaakvereniging.

Men kwam inderdaad tot overeenstemming en de datum van de vergadering werd als oprichtingsdatum aangehouden; 30 januari 1923.

Er werd een voorlopig bestuur gekozen bestaande uit;

G.J. Eigendaal	voorzitter
J.M. Camfferman	secretaris
F.J.H. Nusselein	penningmeester

Van de overige leden wilden ook de heren C. Tomeij en J. Ratsma wel voor een bestuursfunctie in aanmerking komen. De eerste stemming eindigde gelijk maar na een herstemming kreeg Ratsma een stem meer en nam als commissaris zitting in het voorlopig bestuur. De twee hier nog niet genoemde aanwezigen waren, zo blijkt uit de presentielijst W. Koldewijn en A. Stauttner.

Er moest een reglement opgesteld en een naam gevonden worden. Na enige discussie over de namen "Oefening na arbeid", "Het doel bereikt" en "Ons doel bereikt", werd deze laatste met vijf stemmen vóór en twee onthoudingen gekozen.

Ook een punt van discussie was het vaststellen van de contributie. De voorzitter stelde voor de contributie op 25 cent te houden maar dat vonden de aanwezige leden wel wat veel. Men wilde dit liever op 20 cent gesteld zien maar de voorzitter wist de vergadering ervan te overtuigen dat dit te weinig was om een vereniging op te zetten. Men besloot na drie maanden weer bij elkaar te komen om dan het voorlopig bestuur om te zetten in een definitief bestuur en te bezien of de contributie dan terug gebracht kon worden naar 20 cent.

Na nog besloten te hebben het zaaltje aan de Ruysdaalstraat voorlopig voor drie maanden te huren op de dinsdagavonden, sloot de voorzitter de vergadering.

Het begin

Drie maanden kon je op dinsdagavond zeven mannen met het dam-bord onder de arm naar het clublokaal zien stappen om daar hun onderling partijtje te spelen. De nieuwe vereniging groeide zo danig, dat er besloten moest worden een nieuw onderkomen te zoeken.

Op 1 mei 1923 werd de eerste officiële vergadering gehouden, ditmaal in een hoekje van lunchroom Sunny Home aan de Regentesselaan 188.

In deze eerste vergadering in dit nieuwe onderkomen werd besloten geen verandering aan te brengen in het bij de oprichting gekozen voorlopig bestuur, met uitzondering van de heer Ratsma, over wiens functioneren als commissaris men niet tevreden was. Voor hem werd benoemd de heer Bleecke, die pas was toegetreden tot O.D.B.

Omdat een aantal leden moeite hadden de contributie van 25 ct. per week op te brengen, werd alsnog besloten hier 20 ct. van te maken.

Een voorstel om twee borden voor de club aan te schaffen werd in stemming gebracht, met als resultaat, dat de club zich één bord met schijven aanschafte.

Mevr. Nusslein schonk de vereniging een zilveren kroon-medaille, waarna het bestuur besloot hiervoor een zomer-competitie te organiseren.

Er werd een wedstrijdreglement opgesteld waarin o.m. werd vastgelegd dat de winnaar een verklaring zou ondertekenen, om zo te garanderen dat de medaille op een bepaald tijdstip zou worden ingeleverd!!!

Het bestuur werd voor de resterende maanden van het verenigingsjaar gekozen, waarna de eerste officiële vergadering van O.D.B. werd afgesloten.

Groei

Het ging goed met O.D.B. aan de Regentesselaan.

Hier boekte de jonge vereniging ledenwinst, waaronder de eerder genoemde H. Bleecke en de heren W. v.d. Vet, D. Hakkebroek, J. Deierkauf, H. en J. Ymkers en E. Jurg.

Er werd van alles gedaan om de jonge club financieel draaiende te houden, o.a. met donatiegelden. Bij een contributie-achterstand van drie weken werd een lid al aangeschreven!!

7 Augustus 1923 werd er weer een vergadering gehouden waarin de situatie van het moment werd besproken.

Door het groter worden van de club bleek het zaaltje aan zoveel mensen geen ruimte meer te bieden. Er werd besloten een ruimere zaal in de lunchroom De Twee Steden te huren. Deze lag goed bereikbaar in de binnenstad n.l. Vlamingstraat hoek Nieuwstraat. De huur was twee gulden.

Om de vijftig cent hogere huur op te brengen werd de contributie weer van 20 naar 25 cent gebracht met ingang van 14 augustus 1923.

Het nieuwe clubgebouw werd op 21 augustus in gebruik genomen.

Men was zo enthousiast over de vooruitgang van de club dat er een voorstel kwam het eenjarig bestaan te gaan vieren. Men voelde daar allemaal wel voor, maar om daar regelmatig via intekenlijsten voor te betalen ging de meesten te ver. Besloten werd een busje op tafel te zetten waar een ieder vrijblijvend wat in zou kunnen doen, terwijl men tevens zou proberen de kosten te helpen dekken met een tombola. Een feestavond moest en zou er komen!!

Een voorstel om nog enkele borden te kopen werd verworpen.

Men hield blijkbaar van vergaderen, want de volgende was al weer op 6 nov. Het kas-saldo was inmiddels opgelopen tot f 9.96½. Drie leden werden geroyeerd wegens contributieschuld, (een gulden achterstand was toen al heel wat). Er zou aan een van de Haagse damverenigingen gevraagd worden of een van haar leden een damsimultaan zou willen geven. Hiervoor zou een aantal kartonnen borden worden aangeschaft.

Er moest een feestcommissie worden benoemd waarvoor acht leden zich opgaven. Na stemming bleven er vijf over. Drie leden gaven zich op om voordrachten te geven!! Tenslotte werd het busje geopend, hier bleek f 5.62 in te zitten.

De eerste jaarvergadering

12 februari 1924

De penningmeester de heer Nusslein doet verslag:

inkomsten	f 143.60
uitgaven	f 116.05½
saldo	f 27.54½

Mededeling:

Het bestuur deelt mede, dat de d.v. H.D.S. haar jaarlijkse groepenwedstrijd heeft uitgeschreven, maar dat dit bericht te laat ontvangen is. Om toch nog deel te kunnen nemen, hebben voorzitter en secretaris zichzelf maar in laten schrijven!!! Het volgend punt was de naam en de doelstelling van de vereniging. In eerste opzet was gedacht aan een dam- en schaakvereniging, maar omdat er toch niet geschaakt werd, zag men aan de naam liever de toevoeging damvereniging, dus d.v. O.D.B. Dit werd met algemene stemmen aangenomen.

Het zittend bestuur werd herkozen op de commissaris de heer Bleecke na. Deze werd opgevolgd door G. Eijgendaal, waarbij tevens de functie-aanduiding werd gewijzigd in adjunct.

De heer Van der Vet stelde voor om de vereniging aan te sluiten bij de Nederlandse dambond maar dit voorstel werd niet aangenomen. Men wilde hier nog even mee wachten.

Nadat er niets meer te behandelen was, sloot de voorzitter de vergadering.

Er is in die jaren heel wat vergaderd, iets waarvoor je de leden nu niet meer zo makkelijk zou krijgen. We gaan niet iedere vergadering verslaan maar zo'n eerste verenigingsjaar moet je toch wel even van meet af aan volgen om een juist beeld te krijgen van het verdere verloop.

De eerste competitie

Het ging goed met de nieuwe club. Er kwamen acht leden bij en men moest wederom naar een nieuw onderkomen uitzien. Dat werd het Hof van Berlijn in de Papestraat. Dit was in mei 1924. In juli van dat jaar sloot O.D.B. zich aan bij de Nederlandse dambond, waarmee het zijn officiële status verwierf tussen de reeds bestaande verenigingen.

In dat jaar werd tevens besloten van het vergaderen voortaan een halfjaarlijkse gebeurtenis te maken in plaats van ieder kwartaal, zoals tot dan gebruikelijk.

Het aantal leden bedroeg nu 17, waarvan men de speelsterkte nauwelijks kon bepalen. Men besloot eerst een onderlinge competitie te spelen alvorens tot groepsindeling over te gaan. De heer van Leeuwen werd gekozen als eerste wedstrijdleider. In het bestuur ontstond een discussie over het al of niet meedoen aan de competitie. De voorzitter wees op de kosten. En was bang dat het jonge O.D.B. nog niet sterk genoeg was hiervoor. De vraag werd aan de leden voorgelegd en deze bleken het met de voorzitter oneens te zijn. Men besloot zich op te geven voor de competitie 1924 - 1925.

Het ledenverloop was in die periode vrij groot, maar toen in augustus 1924 een der medeoprichters, de heer Stauttner, bedankte, waren de anderen zeer teleurgesteld.

Uit deze tijd komt ook de eerste echte uitslag. Een tegen Het Zuiden gespeelde revanche-wedstrijd eindigde in 10-10. Over de eerste ontmoeting wordt met geen woord gerept.

O.D.B. telt op dat moment 15 leden en om U een idee te geven omtrent het verloop in die jaren het volgende: in 1924 bedankte 8 leden en komen er 14 nieuwe bij. een gestage vooruitgang, die echter hard nodig was om de club overeind te houden. Donatiegelden en andere giften waren van harte welkom, (ook nu nog), zij bepaalden in niet geringe mate het wel en wee van de vereniging. Zo ook de zilveren beker die door een zekere mej. Donski werd geschonken. Deze als wisselprijs bestemde beker werd voor het eerst uitgereikt op de jaarvergadering van 24 februari 1925 aan de heer J.A.A.v.Leeuwen, de laatste officiële taak van het zittend bestuur, want dit trad in zijn geheel af. Alleen de penningmeester stelde zich herkiesbaar. Het nieuwe bestuur kwam er als volgt uit te zien:

voorzitter	J.A.A.v.Leeuwen
secretaris	W.C.J. Swanenburg
penningmeester	F.J.H. Nusslein
adjunct	W.H.de Klerk

De kascontrole-commissie bestaande uit de heren W.de Vet en H. Bleecke hoefden in plaats van per kwartaal nog maar eens per half jaar hun werk te doen.

Er waren in die tijd situaties die nu een beetje vreemd overkomen. Je kon toen van verschillende verenigingen lid zijn en daarvoor ook in de competitie uitkomen. In dit verband vroeg een lid van O.D.B. of hij geen contributie-verlaging kon krijgen omdat hij van drie verenigingen lid was en dit niet allemaal meer kon betalen, hetgeen uiteraard niet werd toegestaan!!!

In het jaar 1925 werden er bij O.D.B. twee groepen-wedstrijden georganiseerd voor huisdammers waaraan 62 dammers deelnamen. Voor dit toernooi werd zowel door de firma v. Oven als wel de Miss Blanch fabriek een prijs ter beschikking gesteld. Voor O.D.B. leverde deze groepen-wedstrijden 7 nieuwe leden op, een mooi resultaat. Het eerste tiental nam dus voor het eerst deel aan de competitie 1924-1925 in de derde klasse van het Haagse district. Het werd een groot succes. Ongeslagen kampioen met als prijs een zilveren lauwertak.

Over dit eerste competitie-optreden van O.D.B. dient nog vermeld, dat het tevens de eerste competitie in districtsverband was. November 1924 breekt er n.l. een conflict uit tussen de Haagse damverenigingen en de Nederlandse dambond over het aantal zetten dat er per uur gespeeld moet worden. De N.D.B. wil het aantal zetten van 25 naar 30 per uur brengen, hetgeen niet naar de zin is van de aangesloten Haagse verenigingen. Men besluit tot het oprichten van een eigen districts-dambond, waarin de belangen van de verenigingen in en rondom Den Haag beter gediend zouden kunnen worden. 28 November wordt de oprichting een feit en 11 verenigingen sluiten zich hierbij aan, waaronder Delft, Naaldwijk, Voorburg en Scheveningen.

Verder weer met O.D.B. In dat zelfde jaar werd, op 7 juli, een vriendschappelijke wedstrijd gespeeld tegen het verenigd Haags damgenootschap, welke tweestrijd met 18-8 door O.D.B. werd verloren.

In de halfjaarlijkse vergadering werd de wenselijkheid besproken naar een ander clublokaal uit te zien en inderdaad werd er opnieuw verhuisd, nu naar Regina in de Wagenstraat. We schrijven eind 1925. In deze periode bedankte een tweede bestuurder van het eerste uur, n.l. de heer Camfferman, hetgeen natuurlijk zeer betreurd werd.

Het verloop bleef ook dit jaar groot. Elf leden zegden hun lidmaatschap op, waar tegenover echter een aanwas stond van zestien nieuwe leden, waarmee het totaal aantal was gekomen op 20 leden en 18 donateurs.

Men moest natuurlijk ook het materiaal van de vereniging uitbreiden, maar de prijs van de te kopen damklokken viel het bestuur een beetje tegen, n.l. f 10.50, f 10.75 en f 11.75, zodat men besloot nog maar even te wachten.

Nog zo'n gebeurtenis waar je nu op z'n minst een beetje vreemd tegen aan kijkt.

Er werd een commissie gevormd om de redacteur van het bondshlad Het Damspel, de heer van Dartelen, bij zijn huwelijk een cadeau te geven, namens alle verenigingen die bij de bond waren aangesloten!!!

Een jaar om te onthouden!!! 1926

Op 2 februari houdt ook O.D.B. zijn jaarvergadering, welke voor ons van bijzondere betekenis is.

Het verslag van deze vergadering vertelt ons, dat in het voorgaande halfjaar acht nieuwe leden zijn toegetreden. Twee van deze leden zijn nu nog actief in ons midden bezig.

De eerste is Peter van Zonneveld, oud-voorzitter en lid van verdienste van de H.D.D.B. en oud-voorzitter van zowel H.D.C.-O.D.B. als Gona.

De ander is Alex Barends, die jarenlang deel uitmaakte van ons eerste team en in 1974 Gona weer mee hielp terug te brengen in de provinciale hoofdklasse, nadat deze het jaar ervoor daaruit gedegradeerd was.

Barends reisde daar jaren voor van Woerden naar Den Haag, maar in 1976 moest hij om gezondheidsredenen zijn lidmaatschap opzeggen. Hij bleef echter donateur.

Barends schonk onze vereniging later drie wisselprijzen, die wij in een tournooi verspelen, het z.g. Barends sneldamtournooi

In de competitie werd voor het eerst door twee tientallen deelgenomen. Het eerste in de tweede klas en het tweede in de derde klas. Het eerste won er twee en verloor er vijf, het tweede won er drie en verloor er drie. Winnaar van de onderlinge competitie werd van Leeuwen na herkamp en loting met de heer Swanenburg.

In augustus werd de halfjaarlijkse vergadering in Du Corbeau gehouden, waaruit blijkt dat er inmiddels weer "verhuisd" was. Tijdens deze vergadering werd ook meegedeeld, dat van Zonneveld als lid bedankt had en naar later bleek, lid was geworden van H.D.S.

Voor de strijd om de meestertitel namen voor O.D.B. de heren Poons en van Leeuwen deel. Dit waren voorwedstrijden binnen het district, waaruit er twee overgingen naar de finale van de Nederlandse dambond.

De O.D.B.-speler J.A.A. van Leeuwen werd in het bestuur van de H.D.D.B. opgenomen.

Er waren weliswaar zeven nieuwe leden bijgekomen, maar er hadden er tien bedankt, zodat het twijfelachtig werd of er met twee teams aan de competitie kon worden deelgenomen.

Zo werd tijdens de vergadering bekend gemaakt.

Als de penningmeester van O.D.B. wegens ziekte tijdelijk bedankt, wordt hij door de vereniging haastig benoemd tot ere-lid. Hij laat een zwak protest horen en geeft te kennen dit wat overdreven te vinden. "Ik heb als mede-oprichter niet meer dan mijn plicht gedaan".

Schrijver dezes vermoedt, dat de achterliggende gedachte was, de heer Nusslein zo snel mogelijk terug te laten komen, wat dan ook inderdaad gebeurde.

Stilstand

Het ledental liep gestaag terug en zoals al gevreesd werd, was er geen sprake van twee tientallen in de competitie. Halverwege het jaar 1927 waren er nog maar 15 leden.

Nu is er een jubileum-nummer uitgebracht ter gelegenheid van het 30-jarig bestaan van O.D.B., waarin opgenomen een ledenlijst van 1923 tot 1940.

Oudere leden onder ons, die nog in het bezit zijn van deze uitgave, zullen bij vergelijking ontdekken, dat de opgave voor 1927 niet klopt met het aantal van 15, zoals in de aanhef staat vermeld. Deze gegevens komen echter uit de originele notulen. De oorzaak van dit verschil is moeilijk te achterhalen, maar misschien geeft het volgende incident enige indicatie van het toenmalige begrip ledental.

Tijdens een competitie-wedstrijd tussen O.D.B. en DIO op 21 december laat de voorzitter van O.D.B. verstek gaan. Zijn teamgenoten wisten niet dat hun voorzitter ook lid was van DIO en deze vereniging had in zijn reglementen staan dat een lid van DIO, die tevens lid was van een andere vereniging, nimmer tegen zijn eigen club uit mocht komen. Die avond vertelde niemand de incomplete O.D.B.-ploeg wat de oorzaak van de afwezigheid was, zodat men de hele avond in het onzekere bleef.

Dit kwam uiteraard ook de wedstrijd niet ten goede. Toen men later achter de oorzaak kwam, werd er door de boze leden een spoedvergadering belegd, waar een hartig woordje werd gesproken.

Men wilde de reglementen wijzigen om herhaling te voorkomen. De heer van Leeuwen kon de kritiek op hem maar moeilijk aanvaarden en stelde daar tegenover al het werk dat hij voor de vereniging had gedaan in het verleden.

Men wilde herhaling voorkomen zonder de zaak te laten escaleren maar dat mislukte. De heer van Leeuwen vond, dat hij als voorzitter moest bedanken.

Korte tijd later bedankte hij ook als lid van O.D.B.

Kort samengevat: het zou dus denkbaar zijn dat in de notulen uitsluitend die leden geteld zijn die allèen lid van O.D.B. waren.

Enige tijd hierna wordt de heer Hille als nieuwe voorzitter gekozen. Ook de heer Barends behoorde tot de kandidaten, maar kreeg niet voldoende stemmen.

Men vond blijkbaar dat men weer lang genoeg op de zelfde plaats had gezeten, want er werd verzocht om naar een andere zaal uit te kijken. De heer Poons werd aangewezen om de opgegeven adressen na te lopen. Op 6 september werd er vergaderd in een nieuw onderkomen: The American aan de Spuistraat 40.

Aanwezig waren 14 van de 16 leden, de heer Barends was voor een paar maanden in Brussel. Het materiaal is nu verzekerd. Er waren nog maar weinig klokken, er werd immers pas met klokken gespeeld in de eerste klas en zover was O.D.B. nog niet gekomen. De aanschaf van klokken had vaak niet de instemming van de meerderheid der leden, zodat het materiaal een waarde vertegenwoordigde van slechts 200 gulden. Het werd verzekerd voor een premie van f 1.- per jaar, een half procent dus. Tegenwoordig betaal je het dubbele!! Zouden de risico's soms groter zijn nu.

De heer Swanenburg, die O.D.B. vertegenwoordigde bij de H.D.D.B. en de N.D.B. had daar niet meer zoveel zin in, maar niemand voelde er veel voor deze taak van hem over te nemen. Men besloot per vergadering te vragen of er iemand als afgevaardigde naar toe wilde.

Er ontstond een discussie over het viëren van het vijfjarig bestaan in 1928, waarvoor men iets extra's wilde doen. De heren Poons en Heeneman zaten in een feestcommissie, maar kregen geen geld om iets te organiseren. Zij merkten terecht op, dat ze dan niet in staat waren iets te doen. Er werd gestemd en met elf stemmen vòòr werd besloten 35 gulden uit de kas te halen. Tegenstemmers waren o.a. de heren Vet, Nusslein en Swanenburg.

Als er nu een commissie zou zijn, die aanbiedt voor 35 gulden een feest te organiseren, geloof ik niet, dat er veel tegenstemmers zullen zijn.

Leuke voorvallen, die de moeite waard zijn even opgehaald te worden.

En om helemaal volledig te zijn, er werd in tweeën gestemd. Eerst òf er geld uit de kas genomen zou worden en daarna over de hoogte van het bedrag, dat moest schommelen tussen de 25 en 50 gulden. De tweede stemming gaf 6 stemmen vòòr, 5 blanco en 3 tegen.

Tenslotte werd dat jaar nog gespeeld om een wisselbeker, ter beschikking gesteld door d.v. Scheveningen en door hen zelf met 18-12 gewonnen en het door de heer Nusslein geschonken zilveren dambord, dat in een gehouden massakamp met W.Z.D.V. door de bezoekers met 20-8 werd gewonnen.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Het eerste lustrum

Zo wandelde O.D.B. het jaar 1928 in, het jaar waarin het vijfjarig bestaan gevierd gaat worden. Op de jaarvergadering, 30 januari is men niet erg te spreken over de vooruitgang na vijf jaar. Een groot verlies voor O.D.B. is het vertrek van de ijverige secretaris naar elders. Een ander, steeds terugkerend ongenoegen, is het al of niet noodgedwongen verhuizen. Deze keer naar de Nieuwe Doelen, Plein 18, alwaar de prijzen uitgereikt werden voor het behaalde clubkampioenschap. De eerste prijs was voor de heer Swanenburg, terwijl de prijs in de tweede groep ging naar de U allen bekende heer Barends. Men telde op dat moment 15 leden, zodat er nog steeds maar met een tiental kon worden deelgenomen aan de competitie.

O.D.B. eindigde in de middenmoot en bleef in de tweede klas. Het kiezen van een nieuwe secretaris gaf de gebruikelijke problemen, maar tenslotte stelde de penningmeester zich beschikbaar voor het secretariaat, terwijl de heer Nusslein de opengevallen plaats innam.

De jaarlijkse tweekamp tegen Scheveningen om de wisselbeker werd door O.D.B. met 14-12 gewonnen.

Halverwege het jaar bedankte de heer Nusslein als penningmeester en de heer Tröling als adjunct. Na enig heen en weer gepraat werd de heer de Klerk tot penningmeester gekozen en de heer Poons tot algemeen adjunct.

Dezelfde J. Poons was dat jaar veruit de sterkste speler. Hij won de groepenwedstrijd om de oprichtingsbeker en werd eers - te in de wedstrijden-reeks voor de rangschikking in de competitie, wat wij nu de onderlinge noemen.

De vriendschappelijke wedstrijd tegen W.Z.D.V. om het door Nusselsein geschonken zilveren dambord, ging niet door i.v.m. een conflict rond een nieuw lid van O.D.B.

Deze was van W.Z.D.V. gekomen, maar de secretaris van die vereniging, de heer Brederode, beweerde van niets te weten. Op 2 november zond O.D.B. secretaris Eijgendaal de heer Brederode een brief, waarin stond, dat hij de kwestie rond de heer Fokkie, (het bewuste lid), voor afgedaan hield. Tegelijkertijd werd W.Z.D.V. uitgenodigd voor de jaarlijkse ontmoeting om het zilveren dambord.

Als reactie hierop, schijnt er een erg onvriendelijk briefje gekomen te zijn, waarop de heer Eijgendaal als volgt reageerde:

Aan de heer Brederode, Vlietstraat 48 a.

Mijnheer,

In antwoord op Uw schrijven van 15 dezer deel ik U mede, van mening te zijn, dat een vriendschappelijke wedstrijd ook vriendschappelijk moet blijven. Wij denken dan ook, dat de beste oplossing is de wedstrijd voor Uw club gewonnen te verklaren. U komt nu dus in het rechtmatige bezit van het dambord.

6 december 1928

G.J. Eijgendaal.

Aan het eind van 1928 bestaat het bestuur uit:

G.F. Hille	voorzitter
G.J. Eijgendaal	secretaris
W.H. de Klerk	penningmeester
J. Poons	adjunct

De heer Nusselsein is de afgevaardigde naar de H.D.D.B. en de N.D.B.

Over het feest naar aanleiding van het eerste lustrum vinden we niets vermeld in de oude geschriften.

Wel blijkt op de vergadering, dat de feestcommissie 43 cent over had gehouden en tevens, dat men steeds minder begon te voelen voor de regelmatig terugkerende jaar-feesten.

Ook gingen er stemmen op om het aantrekken van donateurs te staken, omdat er daarvan slechts twee waren overgebleven.

En juist voor de donateurs waren de jaarfeesten oorspronkelijk bestemd. Men besloot er mee door te gaan, maar in zeer beperkte mate en dan alleen nog maar voor de leden.

Dit jaar kwam de heer Van Zonneveld weer in het vizier door een artikel in de Haagsche Courant. Van Zonneveld, inmiddels lid van H.D.S., had in een van zijn partijen een aardige lokzet geweven, die, hoewel zijn tegenstander er niet inliep, toch opzien baarde. Het partij-fragment heeft al eerder in ons Gona-Nieuwsblad gestaan. Het is daarom misschien wel aardig hier het originele kranteknipstel te publiceren. Zestig jaar oud dus !!!

-O-O-O-O-O-O-O-O-

In het jaar 1929 komt er schot in de vereniging. Op 30 januari heeft men 17 leden. Er bedanken drie leden maar er kwamen er zeven bij, zodat men dat jaar eindigde met 21 leden. Voor de competitie had men echter weer niet genoeg spelers voor twee tientallen, zodat O.D.B. deelnam met een team in de tweede klas, waar men met vier gewonnen en drie verloren wedstrijden boven de middenmoot eindigde.

De jaarlijks gehouden vriendschappelijke wedstrijd tussen O.D.B. en Scheveningen eindigde in een 21 - 13 overwinning voor Scheveningen, zodat de totaalstand nu 2 - 2 was geworden. Door de verenigingen het Zuiden en O.D.B. was gezamenlijk een wisselbeker ter beschikking gesteld voor een onderlinge wedstrijd. Deze werd voor het eerst op 24 juli gespeeld en door O.D.B. met 15 - 7 gewonnen.

Het kampioenschap van de vereniging werd dit jaar gewonnen door de heer Poons, tweede werd de heer Klein, die ook de meeste punten scoorde in de competitie.

In de vergadering van de H.D.D.B. werd door de vertegenwoordiger van O.D.B. de heer van Blerk, gevraagd, of er bij de persoonlijke kampioenschappen van Den Haag ook in de tweede klas met een klok gespeeld kon worden.

Het is niet bekend of dat toen inderdaad werd besloten maar O.D.B. ging wel vast over tot de aanschaf van drie wedstrijd-klokken.

In bovengenoemde persoonlijke kampioenschappen deden zowel de heer Barends als van Zonneveld mee in de derde klas.

Haagsche Courant
Jan 1928

A. 3. . .

UIT DE PARTIJ.

Zwart: 3, 5, 6, 8, 9, 13, 14, 16, 18, 19, 23 en 24 (12 sch.).
Wit: 27, 30-33, 35, 37, 41-43, 46 en 48 (12 sch.).

In bovenstaanden stand was zwart, de heer Zonneveld, lid van de Haagsche damvereniging H. D. S., aan zet en speelde 14-20, in de hoop, dat wit 30-25 zou spelen. Wit speelde echter 43-39, zodat 20-25 door wit kon afgewacht worden.

Ook 43-38 verdedigde schijf 30 voldoende.

Indien wit echter 30-25 had gespeeld, zou zwart op fraaie wijze hebben gewonnen door:

Wit:	Zwart:
1. 30-25?	18-22
2. 27-29	8-12
3. 25-23	18-18
4. 29-20	18-49

en wit kan inpakken. Mooi genien van zwart.

Laatstgenoemde als vertegenwoordiger van H.D.S. Zij eindigden beiden als tweede in hun groep. In de finale bereikte van Zonneveld de tweede plaats, Barends werd vierde. Het is misschien wel leuk om dit kampioenschap met deze twee oudgedienden eens te volgen aan de hand van de originele krantenverslagen uit het plakboek van de heer van Zonneveld. De in dit toernooi in de eerste klas uitkomende J. Mansveld is dezelfde als de heer J. Olivier, de huidige d.c. Den Haag speler. Hij speelde in die tijd onder de naam van zijn stiefvader. De verslagen van dit toernooi vindt U op pag. 14 en 15.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

1930 begint voor O.D.B. met de nodige problemen rond de afloop van de competitie. Voor een wedstrijd tegen W.Z.D.V. konden vier man niet spelen, zodat men bij de H.D.D.B. een verzoek om uitstel indiende.

Deze oordeelde, dat de beslissing daarover bij de N.D.B. lag, welke O.D.B. weer terug verwees naar de H.D.D.B.

Uiteindelijk moest de wedstrijd op die datum toch gespeeld worden, maar tijdens de competitie van het jaar daarvoor, was aan de vereniging Naaldwijk in een identieke situatie tegen O.D.B. wel uitstel verleend.

O.D.B. verscheen die avond inderdaad met zes man bij W.Z.D.V., waar ook de heren de Nie en Vos van het Haagse district aanwezig waren.

Er werd nogmaals verzocht om uitstel, waarbij men natuurlijk verwees naar vorig jaar, waar de bond met de kwestie Naaldwijk toch een precedent geschapen had. Opnieuw werd het verzoek afgewezen en O.D.B., ervan overtuigd, dat er in deze gevallen met twee maten werd gemeten, weigerde te spelen en vertrok.

De wedstrijd werd voor W.Z.D.V. gewonnen verklaard.

De correspondentie, die over dit, maar ook andere gevallen werd gevoerd heeft wel onze bewondering gewekt. De heer Eijgendaal, de toenmalige secretaris, verstuurde in zo'n jaar waarschijnlijk meer brieven, dan wij nu in tien jaar doen. Ook tijdens de diverse vergaderingen werden verzoeken gedaan om her en der bezwaar-c.q. verzoekschriften in te dienen.

Dit betekende natuurlijk een grote belasting voor het secretariaat, hetgeen misschien wel de reden was voor het feit, dat dit nooit zolang overeind bleef.

De jaarlijkse wedstrijd tegen Scheveningen ging met 17 - 13 verloren, waarmee de totaalstand 3 - 2 in het voordeel van Scheveningen werd.

De jaarlijkse strijd om de wisselprijs tegen het Zuiden werd door O.D.B. gewonnen met 20 - 8.

Het ledental liep dit jaar iets achteruit naar 18, maar desondanks werd er nu wel met een tweede team deelgenomen aan de competitie, evenwel zonder veel succes.

Men kwam vaak met acht en zelfs een enkele maal met zeven man op, zodat van de acht partijen er zeven werden verloren en een gewonnen.

Het eerste werd ongeslagen tweede en verspeelde het kampioenschap slechts door het ongelukkige incident met W.Z.D.V.

Op 22 april werd de jaarvergadering gehouden, waarop door het aftreden van de heer W.H. de Klerk een nieuwe penningmeester gekozen moest worden. Met algemene stemmen werd de heer J.H. Teunisse benoemd.

1929

DAMMEN.**KAMPIOENSCHAP VAN DEN HAAG.**

Gisteravond werden voor dezen wedstrijd de volgende partijen gespeeld:

3e klasse: Groep A: W. Salomé-D. den Hertog 1-1; J. Zwarts-C. K. de Neuve 0-2. Groep B: J. Verdonk-C. Kloeg 1-1; A. T. Barends P. C. Kloot 0-2; A. Verhey-O. Wolff 0-2; A. T. Barends-T. v. d. Berg 1-1.

KAMPIOENSCHAP VAN DEN HAAG.

Gisteravond werden de wedstrijden om het kampioenschap van Den Haag voortgezet. De uitslagen waren: Hoofdklasse: De drie partijen J. Winkelman-J. F. Kuyser, L. de Haan-J. Verhoeve en E. v. d. Geest-G. J. Bijlsma zijn alle drie afgebroken. J. H. de Hoogh was vrij.

Eerste klasse: C. J. Kerkhoff-J. v. d. Tuin 1-1; J. C. Mansveld-M. B. de Jong 1-1; K. C. Veerman-H. Westerbeek 1-1. S. v. Brederode-J. Eikelenboom 1-1. De stand na de 5e ronde is: M. B. de Jong 9, J. Mansveld 6, J. v. d. Tuin 5, J. Eikelenboom 5, K. C. Veerman 4, S. v. Brederode 4, H. Westerbeek 4 en C. J. Kerkhoff 3. M. B. de Jong heeft alzoo nog de leiding. J. Mansveld kan hem alleen nog voor komen. Hij moet daarvoor de beide nog te spelen partijen winnen en ... dat kan, doch M. B. de Jong moet de beide nog te spelen partijen verliezen doch daar zullen ze wel geen kans voor krijgen. 3e klasse: P. J. Zonneveld-J. Zwarts 2-0.

DAMMEN.**KAMPIOENSCHAP VAN DEN HAAG.**

Gisteravond werden de wedstrijden om het kampioenschap van Den Haag voortgezet. De uitslagen waren: 2e klasse, groep B: J. Teunissen-M. Klein 2-0; D. Beekhuizen-F. J. Bolle 0-2; P. v. Eck-A. v. d. Made 1-1; M. Klein-A. v. d. Made 2-0. 3e klasse, groep A: W. Salomé-J. Zwarts 2-0; A. Duivestein-C. K. de Neuve 2-0. Groep B: T. v. d. Berg-A. Verhey 2-0.

SPORT EN SPEL**DAMMEN.****KAMPIOENSCHAP VAN DEN HAAG.**

Gisteren werden de wedstrijden om 't kampioenschap van Den Haag voortgezet.

De uitslagen waren: Hoofdklasse: J. Verhoeve-G. J. Bijlsma 0-2; 2e klasse groep a: O. G. v. Veen-B. Tiemer 1-1. P. Jacobs-J. Buller 0-2. Groep B: J. Teunissen-D. Beekhuizen 2-0; J. Schwencke-A. v. d. Made 0-2; M. Klein-F. J. Bolle 0-2. 3e klasse: groep a: W. Salomé-P. J. Zonneveld 1-1; A. Duivestein-J. Zwarts 2-0. Groep B: J. Verdonk-P. C. Kloot 0-2, A. T. Barends-O. Wolff 2-0. T. v. d. Berg-C. Kloeg 1-1, A. Verhey was vrij.

DAMMEN.**KAMPIOENSCHAP DEN HAAG.**

Gisteravond werden de wedstrijden om het kampioenschap van Den Haag voortgezet. De uitslagen waren: 2e klasse: J. Teunissen-F. J. Bolle 0-2. D. Beekhuizen-P. v. Eik 1-1; J. Schwencke-M. Klein 2-0; A. v. d. Made was vrij.

3e klasse: W. Salomé-C. K. de Neuve 2-0; A. Duivestein-D. den Hertog 2-0.

* Reglementair.

929

KAMPIOENSCHAP VAN DEN HAAG.

Gisteravond werden de 3 afgebroken partijen van den wedstrijd om het kampioenschap Hoofdklasse uitgespeeld. De uitslagen waren: J. Verhoeve—L. de Haan 0—2; J. Winkelman—J. F. Kuyser 0—2; E. v. d. Geest—G. J. Bijlsma 1—1.

De stand na deze ronde is: J. Verhoeve 4 (5); J. Winkelman 3 (4); J. F. Kuyser 3 (4); E. v. d. Geest 4 (5); L. de Haan 5 (4); G. J. Bijlsma 5 (4) en J. H. de Hoogh 4 (4); zoodat Kuyser, Bijlsma en de Haan de leiding hebben.

2e klasse: D. Beekhuizen—M. Klein 1—1
3e klasse: A. Duivestein—P. J. Zonneveld 1—1.

DAMMEN.

KAMPIOENSCHAP VAN DEN HAAG

Gisteren werden door den wedstrijd om het kampioenschap van Den Haag 3e klasse de volgende partijen beslist:

J. Verdonk—A. Verhey 0—2; A. F. Barends—C. Kloeg 2—0; A. Verhey—P. C. Kloot 1—1; P. C. Kloot—C. Kloeg 1—1.

De eindstand is:

J. Verdonk 3, A. F. Barends 9, T. v. d. Berg 10, A. Verhey 3, P. C. Kloot 6, O. Wolff 4 en C. Kloeg 7, zoodat in het rondtoernooi om het kampioenschap uitkomen: A. Duivestein, P. J. Zonneveld, A. T. Barends en T. v. d. Berg. A. Duivestein, A. T. Barends en T. v. d. Berg, die minstens 75 % van de te behalen punten hebben behaald, moeten een volgend maal in de 2e klasse uitkomen.

KAMPIOENSCHAP 3e KLASSE DISTRICT DEN HAAG.

De uitslag van de laatste ronde van het eindtoernooi van den wedstrijd om het kampioenschap 3e klasse van Den Haag is als volgt:

A. Duivestein—A. F. Barends 1—1
P. J. Zonneveld—F. v. d. Berg 0—2

De eindstand is:

	Gesp.	Gew.	Rem.	Punt.
A. Duivestein	3	0	2	2
P. J. Zonneveld	3	2	0	4
A. F. Barends	3	0	1	1
T. v. d. Berg	3	2	1	5

Kampioen F. v. d. Berg.

P. J. Zonneveld en F. v. d. Berg moeten een volgende maal in de 2e klasse uitkomen.

DAMMEN.

KAMPIOENSCHAP DEN HAAG.

Zaterdag werden voor dezen wedstrijd de volgende partijen en uitgestelde partijen gespeeld:

3e klasse	
W. Salomé—A. Duivestein	0—2
D. den Hertog—P. J. Zonneveld	0—2
P. J. Zonneveld—O. K. de Neuve	1—1
D. den Hertog—O. K. de Neuve	2—0

Zoodat de eindstand luidt:

A. Duivestein 9, P. J. Zonneveld 7, W. Salomé 6, D. den Hertog 5, O. K. de Neuve 3 en J. Zwarts 0.

In den eindstrijd komen alzoo A. Duivestein en P. J. Zonneveld.

Duivestein heeft meer dan 75 % van de te behalen punten behaald, zoodat hij een volgende maal in de 2e klasse moet uitkomen.

DAMMEN.

Kampioenschap district Den Haag

Strijd nog steeds onbeslist.

De derde partij om het kampioenschap van het District Hoofdklasse tusschen J. J. Kuyser en J. H. de Hoogh, die beiden met een gelijk aantal punten waren aangekomen, is door eerstgenoemde gewonnen, zoodat elk 1 partij gewonnen heeft, terwijl 1 partij rerise werd. De eerste winstpartij zal nu de beslissing brengen.

Kampioenschap 2e klasse

O. G. v. Veen—J. Buller	1—1
J. Buller—F. J. Bolle	2—0

Kampioenschap 3e klasse

A. Duivestein—F. v. d. Berg	1—1
P. J. Zonneveld—A. F. Barends	2—0

KAMPIOENSCHAP VAN HET DISTRICT DEN HAAG.

De uitslag van de 2e ronde van den wedstrijd om het kampioenschap 3e klasse is als volgt:

A. Duivestein—P. J. Zonneveld	0—2
A. F. Barends—T. v. d. Berg	0—2

September 1930 werd er door de H.D.D.B. een buitengewone algemene ledenvergadering belegd in verband met de uitbreiding van de hoofdklasse-competitie. O.D.B. werd uitgenodigd tot de hoofdklasse toe te treden, hetgeen in een ledenvergadering ter discussie werd gesteld.

Aanvankelijk voelde het bestuur er niet zo veel voor. "Wat moeten wij in zo'n sterke afdeling" werd er geredeneerd, maar de meerderheid van de leden wilde toch wel eens weten hoe sterk ze dan wel waren.

De stemming gaf een flinke meerderheid vóór te zien, n.l. negen stemmen vóór, een tegen en een onthouding, zodat besloten werd van het aanbod gebruik te maken en de stap naar de hoofdklasse te wagen.

De resultaten zouden, naar later bleek, niet onbevredigend zijn. Met negen punten uit zeven wedstrijden eindigde O.D.B. op de vierde plaats.

Januari 1931, tijdens de ledenvergadering, komen de problemen op tafel die zich hebben voorgedaan bij het toetreden tot de hoofdklasse.

Er waren drie klokken gekocht á f12.50, maar die waren nog niet betaald. Daar de leverancier wel graag zijn geld wilde, werd er naarstig naar middelen gezocht. Het kas-saldo bedroeg slechts f7.03.

Het bestuur stelde een contributie-verhoging voor, maar dat viel bij de meeste leden niet in goede aarde. Er werd besloten een verloting te houden bij vrienden en kennissen. Een collecte onder de leden bracht f6.25 op, wat bestemd werd voor het kopen van prijzen, zodat de loterij van start kon gaan.

Ook de contributie-achterstand van sommige leden kwam nu ter sprake, waarbij het opviel dat de heer Van Blerk al een jaar achter was met betalen.

Besloten werd de heer Van Blerk, die werkloos was, zijn schuld kwijt te schelden en hem toe te staan voor half geld lid te blijven tot hij weer werk had.

In maart werd er een buitengewone ledenvergadering belegd om de zaak Van Blerk nogmaals te bespreken, waarbij een aantal leden dreigden de vereniging te verlaten als Van Blerk bleef. Het bestuur koos eieren voor zijn geld en Van Blerk werd geroyeerd. De heer Teunissen bedankte als penningmeester, welke plaats tijdelijk werd ingenomen door de heer W.H. de Klerk.

In mei kwam bij O.D.B. het bericht binnen, dat opnieuw een der oprichters zijn lidmaatschap opzegde, n.l. de heer Nusslein. Hiermee was van het bestuur van het eerste uur alleen de heer Eijgendaal nog over.

De jaarlijkse strijd om de wisselbeker tegen Scheveningen werd door deze club met 18-8 gewonnen, zodat de beker nu voorgoed in handen van Scheveningen was.

De jaarlijkse massakamp tegen Het Zuiden werd door Het Zuiden gewonnen met 17-5.

Clubkampioen werd Jac Bullens, met de heer Poons op de tweede plaats. Eerstgenoemde won ook het zilveren dambord.

Waren er op de vergadering van 16 juni 16 leden, op 8 september waren er nog maar 13 over, omdat een aantal spelers opstapte, waaronder de sterke speler Van Veen.

De kranten schreven al dat het gedaan was met O.D.B. in de hoofdklasse, maar daar moest men toch nog even op wachten. Met vier gewonnen en vier verloren partijen draaide O.D.B. nog lekker mee in die competitie.

Het is dan inmiddels 1932 geworden. De voorzitter besluit zijn bestuurlijke werkzaamheden te stoppen terwijl ook de functie van adjunct vacant is door het bedanken van de heer Poons als lid. Beschikbaar waren uiteindelijk de heren Beekhuizen en Appelboom, waarvan laatstgenoemde het secretariaat overnam, zodat de heer Eijgendaal de voorzittershamer weer ter hand kon nemen.

O.D.B. kreeg opnieuw een uitnodiging van d.v. Scheveningen voor een nieuwe serie jaarlijks te houden massakampen. Ondaks het feit dat alle voorgaande wedstrijden in een vriendschappelijke sfeer waren verlopen, besloot O.D.B., nu de wisselprijs toch definitief in handen was van Scheveningen, van verdere deelneming af te zien.

Aan deze beslissing lag het ledental natuurlijk ten grondslag. Scheveningen had 40 leden en O.D.B. verloor steeds met grote cijfers.

Juist ook in verband met het ledental besloot men de strijd om de oprichtingsbeker een andere opzet te geven. Er zouden voor deze groepenwedstrijden ook spelers van buiten de club, alsook huisdammers uitgenodigd worden, om zo te proberen het ledental een broodnodige injectie te geven.

Op 19 april zouden de wedstrijden van start gaan, echter op de zelfde avond werd een begin gemaakt met de persoonlijke kampioenschappen van Den Haag. Omdat alle deelnemers van O.D.B. ook in het bestuur van deze club zaten, (niet zo vreemd gezien het geringe aantal leden), werd door de wedstrijdleader, de heer Vos, de volgende regeling getroffen: de heer Beekhuizen mocht een half uur later beginnen, de heren Appelboom en Hille mochten, omdat ze tegen elkaar moesten spelen, dit op de club doen. Maar voor de heer Klerk was er geen oplossing, zodat hij genoodzaakt was de eerste ronde verstek te laten gaan.

Toen de heer Klerk zich meldde voor de tweede ronde, kreeg hij te horen, dat hij voor het rooster geschrapt was en niet meer mee mocht doen. Heel boos zijn en veel protesten naar de H.D.D.B. hielpen niet, Klerk deed niet meer mee.

Op zondag 4 september om 11 uur s'morgens was er een buitengewone ledenvergadering van de H.D.D.B. over een wijziging in de opzet van de club-competitie 1933 - 1934, teneinde acht inplaats van tien clubs in iedere klasse te krijgen. Hiervoor werd een promotie - degradatieregeling voorgesteld, waarbij de drie onderste in de hoofdklasse met de bovenste van de eerste klas moesten spelen om één plaats in de hoofdklasse.

O.D.B., nog een beetje boos, stemde tegen, maar het voorstel werd aangenomen.

DIO startte met een damcursus onder leiding van wereldkampioen Ben Springer, waar leden van alle verenigingen aan deel konden nemen. Voor niet leden van DIO waren de kosten vijf gulden, hetgeen voor de leden van O.D.B. weer aanleiding was om te gaan discussiëren over contributieverlaging en speciale korting voor werkloze leden. Ook hier gooiden de financiën weer eens roet in het eten, zodat de secretaris niets anders restte, dan DIO bedanken voor het aanbod en deze, toen al zeer sterke vereniging wat laat, maar niet minder gemeend, te feliciteren met het behaalde kampioenschap van Nederland...

Voor diè mensen, die ècht geïnteresseerd zijn in die goeie oude tijd nog dit; De eindstand van de hoofdklasse-competitie 1932 - 1933, tien clubs dus nog, was als volgt:

DIO	17 pnt.	De nummer èèn van de eerste klas werd Monster, die dus met de onderste drie van de hoofdklasse ging spelen om een plaats in deze klasse.
M.D.	14 pnt.	
R.D.G.	14 pnt.	
DOS	13 pnt.	
Scheveningen	12 pnt.	
r.k. DOS	6 pnt.	
W.Z.D.V.	5 pnt.	
H.D.S.	4 pnt.	
t'Zuiden	3 pnt.	
O.D.B.	2 pnt.	

-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-

Het tweede lustrum

O.D.B. 10 jaar. 1933.

Dit jubileumjaar werd sportief gezien geen succes. O.D.B. was de afgelopen competitie dus als laatste geëindigd en ging met het Zuiden, H.D.S. en Monster strijden om een plaats in de hoofdklasse. Dit is een zeer spannende strijd geworden waarvan de beslissing pas de laatste speelavond viel. De Haagsche Courant schreef hierover onderstaand artikel.

Den Haag. — Vrijdagavond werd ahier de afgesloten uitgespeeld van de ontmoeting H.D.S. — O.D.B. welke partij beslissend was voor de bepaling van de eerste plaats in de promotie-competitie hoofdklasse van het district Den Haag.

De voorloope uitlag was 9-29 en slechts bij een winst zou H.D.C. zich in de hoofdklasse handhaven, terwijl bij remise of verlies „Monster“ de eer te beurt zou vallen. Het bleek echter, dat de O.D.B.-speler Eigendaal, als sluitzet een hinder gemaakt had, zoodat Gebel de partij eens kon uitmaken en alsoo het gendegeen maakte, zijn club voor de hoofdklasse te behouden. H.D.S. won dus met 11-9.

Intusschen is het jammer voor „Monster“, dat de partij bij goed spel remise bleek te zijn. Deze Westlanders spelen werkelijk sterk, doch waren zeer gehandicapt door het feit, dat zij bijna allen in het tuynbouwbedrijf werkzaam zijn en dus in dit seizoen reeds om vier uur 's morgens uit de veeren moeten. Het is te begrijpen, dat zij 's avonds dan niet frisch meer voor het bord zitten.

De eindstand luidt nu:

	gesp.	gew.	rem.	verl.	pnt.	bedr.
H.D.S.	3	2	1	0	5	32
Monster	3	2	0	1	4	34
O.D.B.	3	1	0	2	2	29
t'Zuiden	3	0	1	2	1	25

Monster, O.D.B. en t'Zuiden zullen dus hun krachten in de eerste klasse moeten beproeven.

Uit de verslagen blijkt dat de heer Barends inmiddels bij H.D.S. speelde, waarschijnlijk vanaf 1932.

Bij Monster was de familie v.d. Ende toen ook al knap vertegenwoordigd met drie man in het eerste tiental. Eveneens in deze periode deden vier gebroeders Meershoek mee aan de persoonlijke kampioenschappen van Den Haag, waaronder een Th. en een L. Een lennard en Theo de eerste??

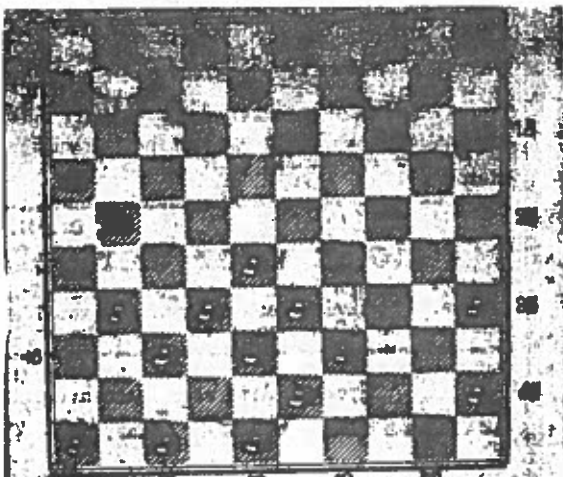
Maar nu weer terug naar het begin van het jaar. Er was geen geld om een groot feest te geven, maar wel waren er in het kader van het jubileum enige damactiviteiten, die mede ten doel hadden het ledental wat op te vijzelen.

Voor de jubileumwedstrijden werden uitgenodigd twee Leidse verenigingen, r.k. DOS uit Naaldwijk, Scheveningen en DOS uit Delft.

Op dinsdag 28 februari zou er van al deze wedstrijden de prijsuitreiking zijn en daarna een simultaan-seance, waarvoor de heer Höllenkamp uit Rotterdam zou worden gevraagd. Op deze avond zou ook de wisselprijs uitgereikt worden, die O.D.B. had gewonnen in zijn ontmoetingen tegen Het Zuiden. Men besloot echter de beker terug te sturen, omdat het deksel met de zich daarop bevindende afbeelding ontbrak. Bovendien was de beker niet gegraveerd door de vorige winnaar, zoals bij het aangaan van de massakamp was afgesproken. O.D.B. secretaris Appelboom schreef damvereniging Het Zuiden dat: "hoe prettig de ontmoetingen ook steeds geweest zijn, het voor ons niet meer hoeft, als er zo met de prijzen wordt omgesprongen".

O.D.B. deed ook nog mee aan door H.D.S. georganiseerde beker-wedstrijden met Scheveningen en Het Zuiden, welke door H.D.S. werden gewonnen. O.D.B. werd slechts derde. Gedegradeerd uit de hoofdklasse zou het nog lang duren voor de schade hersteld zou zijn.

Tussendoor werd nog een massakamp gespeeld in Du Corbeau, om de door de eigenaar geschonken Hendrik-beker. Deze wedstrijd werd door H.D.S. met overmacht gewonnen. In de Haagsche Courant werd een partij gepubliceerd uit deze massakamp van Peter van Zonneveld tegen B. Harting, welke wij U niet willen onthouden. Ook hier ziet U het 55 jaar oude, originele krantenverslag.

Zwart: 2, 3, 5, 7, 8, 10, 14, 16, 21, 24, 25 en 29 (18 sch.).

Wit: 28, 31, 33, 35, 37, 39, 43, 45, 48 (13 sch.).

Bovenstaande stand is uit de partij, welke door P. van Zonneveld jr., lid van de Haagsche damvereniging H. D. S. met wit en B. Harting, lid van de Haagsche damvereniging 't Zuiden met zwart is gespeeld, in den wedstrijd om den Hendrikbeker.

Zwart was aan zet en speelde 8-0, waarna wit een aardigen damzet maakte. Aangewezen was 24-30. De zwarte schijven op 24 en 29 staan daar slecht, en door den fraaien centrumstand van wit, kan hij daar nimmer voordeel op behalen. Nu volgde:

Wit:	Zwart:
1.	8-0?
2. 28-23	29: 18
3. 32-27	21: 41
4. 47-36	26: 37
5. 38-32	37: 28
6. 33-3	

en na een 15-tal zetten won wit.

Om den Hendrik-beker.

Vrijdagavond werd in 't clublokaal van H.D.S. café „du Corbeau", een massakamp gehouden tusschen genoemde vereeniging en 't Zuiden.

Voor dezen wedstrijd werd door den eigenaar van „du Corbeau" een fraaien beker beschikbaar gesteld, welke 3 maal achtereen of 5 maal in totaal gewonnen moet worden om in eigendom over te gaan.

Door H.D.S. werd tevens een medaille uitgelooft voor het beste resultaat van de eerste 10 bordes.

H.D.S. wist niet alleen den beker voor een jaar te bemachtigen, door een 25-9 zege, doch legde tevens beslag op de medaille, daar de 10 eerste bordes met 15-5 wonnen.

De gedetailleerde uitslag luidt:

H.D.S.—'t Zuiden: L. Boas—A. de Vos 2-0; G. Lammers—J. Mansveld 2-0; W. v. d. Werf—H. Westerbeek 1-1; P. Kleute jr.—H. Jansen 1-1; C. J. J. Diederik—J. Eijkelenboom 2-0; P. Blijs jr.—W. O. van Rooij 0-2; P. van Zonneveld jr.—B. Harting 2-0; A. F. Barends—J. v. d. Oord 1-1; J. Diehl—J. O. Kloot 2-0; P. Gebel—D. Meershoek 2-0; P. Blijs jr.—Langeveld 2-0 B. v. d. Werf—J. M. van Rooij 1-1; A. Borkent—D. Moon 2-0; A. den Ouden—J. Vermaat 2-0; P. van Zonneveld jr.—J. v. d. Oord 1-1; O. Barends—A. v. d. Werf 2-0; J. v. d. Oord—D. Meershoek 2-0.

Omtrent de jaren 1934 en 1935 is er niet zo veel informatie bewaard gebleven. Vooral wat 1934 betreft is er een leemte in onze informatie over O.D.B.

Op 8 februari startten de jaarlijkse bekerwedstrijden bij H.D.S., waaraan de eerste tientallen deelnamen van O.D.B., Scheveningen en het Zuiden. Bij H.D.S. waren v.Zonneveld en Barends weer van de partij en bij het Zuiden L. en D.Meershoek, vader en oom van de nu bij ons spelende Theo. De ploeg van O.D.B. bestond toen uit P. Bijl, F. Borsboom, J. Buller, Cv.d. Klein, H. Appelboom, G.F. Hille, J.C. Heneman, G.J. Eijgendaal, Pessenon en J. Pater.

H.D.S. won de beker, O.D.B. werd tweede en Scheveningen en het Zuiden eindigde samen als laatste.

De promotie - degradatie wedstrijden, die volgden op de hoofdklasse-competitie 1933-1934 gaf Scheveningen weer de gelegenheid terug te komen en omdat door (voor mij) onbekende oorzaak W.Z.D.V. dat jaar geen hoofdklasse speelde, ging de kampioen van de eerste klas over naar de hoofdklasse. Dit was Monster. De andere deelnemers waren: DIO, H.D.S., DOS, M.D., r.k. DOS en R.D.G., die het jaar daarvoor op het appèl ontbrak.

De nieuwe competitie zou een grondige verandering teweeg brengen i.v.m. een nieuwe indeling in een zuidelijke hoofdklasse. Deze zou voor het seizoen 1935 - 1936 bestaan uit de vier hoogst geeindigde van de districten Den Haag en Rotterdam, in totaal acht clubs dus.

De overige acht hoofdklasse clubs uit beide districten vormden de nieuwe eerste klas.

Onnodig te zeggen dat de strijd hevig ging worden. DIO, die het zonder T.Schouten en C.Spoelder moest doen, kreeg versterking van de jeugdige spelers M. de Jong en C.Winia. M.D. kreeg A.Francke erbij maar raakte G. Zaat kwijt. R.D.G. kwam uit met ex wereldkampioen Ben Springer aan het eerste bord en aankomende talenten als A.J.Ivens en H. Wiersma.

H.D.S. had aan kracht gewonnen met P. Kleute en G. Woudenberg en indien Scheveningen opnieuw kon rekenen op oud-kampioen van Nederland J. de Haas, was er spanning genoeg de komende competitie. Met belangstelling werd dan ook uigekeken naar de ontmoetingen tussen de eerste bordspelers Springer van R.D.G., Damme van DIO en de Haas van Scheveningen.

H.D.S. onderhield vriendschappelijke betrekkingen met de Nijmeegse damclub de Vriendenkring, welks bestuurder de heer J. de Bloois later als secretaris bij O.D.B. een actieve rol zou gaan spelen. Nu werd er vanwege het 10-jarig bestaan van de Nijmeegse club een nederlaagwedstrijd gehouden tegen H.D.S. welke door de laatste met 24-14 werd gewonnen.

Een ander evenement vond plaats op 3 september, n.l. de geboorte van de voorzitter van Gona. Geen dammer van het eerste uur en pas in 1966 door mijn vriend Caffa meegenomen naar H.D.C. - O.D.B. aan de Delftse laan. Misschien dat toen de gedachte al bij me opkwam, dat ik voor de vereniging als bestuurslid meer kon betekenen dan als dammer, want na een paar jaar penningmeester geweest te zijn, nam ik het voorzitterschap over van Peter van Zonneveld om het tot op de dag van vandaag niet meer over te dragen.

Op 1 oktober werd de jaarlijkse massakamp gehouden tussen H.D.S. en DOS, waarvan de totaal-overwinning naar DOS ging. Maar aangezien de eerste tien borden tevens telden voor de competitie in de hoofdklasse, welk onderdeel door H.D.S. gewonnen werd, was de vreugde bij DOS enigszins getemperd. Dit toonde aan, dat H.D.S. als team sterk verbeterd was ten opzichte van het jaar ervoor.

De competitie werd even onderbroken voor het vieren van het tienjarig bestaan van de Haagsche district-dambond in de twee grote zalen van de Galerij aan de Laan van Meerdervoort.

Er waren wedstrijden uitgeschreven, waaraan niet minder dan 131 mensen deelnamen. De bekende pionier en propagandist van de dambond J. de Haas hield een openingstoespraak, waarna de wedstrijden aanvingen, later nog even onderbroken door de Haagsche wethouder van onderwijs Prof. Dr. C.L.v.d. Bilt, die het organiserende bestuur van de H.D.D.B. complimenteerde.

Tevens werd er die avond een telegram verstuurd naar het Carlton hotel in Amsterdam, waar Keller en Raichenbach aan de vooravond van hun tweekamp om het wereldkampioenschap stonden. Hun werd succes toegewenst.

Rond de jaarwisseling werd er bij H.D.S. een dubbele simultaan-seance gespeeld tegen 14 leden. Als simultaanspelers traden op de heren P.Kleute jr. (een nieuwe aanwinst van H.D.S., die straks in de competitie een grote steun blijkt te zijn) en L. Boas. Beide spelers hadden elk zeven tegenstanders. Na beëindiging van de eerste reeks ruilden de simultaangevers van groep en speelden opnieuw zeven partijen. De heer Kleute werd winnaar met 24 pnt., de heer Boas behaalde 22 pnt.

Een erg leuk idee en weinig of nooit gedaan, misschien een suggestie voor anderen, en voor ons natuurlijk.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

In 1935 speelde O.D.B. geen rol van betekenis in het Haagsche district, terwijl H.D.S. volop meedraaide in de hoogste regionen van deze afdeling.

De competitie 1934 - 1935 heeft een verrassende afloop gehad. Na een eerste verlies van DOS en een magere overwinning op Scheveningen liet M.D. (Mutio Delectatio) de een na de andere vereniging achter zich en werd voor de tweede maal kampioen van het Haagsch district. DIO was het gedurende het tienjarig bestaan van de H.D.D.B. 7 maal en R.D.G. een keer.

De einduitslag was:

M.D.	12 uit 7
DIO	11 uit 7
H.D.S.	9 uit 7
DOS	9 uit 7
R.D.G.	6 uit 7
Monster	4 uit 7
r.k. DOS Naaldwijk	4 uit 7
Scheveningen	1 uit 7

Met het oog op de nieuwe competitie-indeling, was de laatste overwinning van DOS op R.D.G. van eminent belang, want R.D.G. verdween uit de hoofdklasse.

Zoals eerder gemeld zouden de vier bovenste clubs tezamen met de eerste vier uit het gewest Rotterdam de nieuwe hoofdklasse afd. zuid gaan vormen. Om ons onbekende redenen werd daar als negende vereniging de damclub Utrecht aan toegevoegd.

Voor de persoonlijke kampioenschappen van Den Haag hadden zich begin dat jaar 23 personen opgegeven voor de hoofdklasse. Er was geen sprake van dat er een volledige competitie gespeeld kon worden, dus werden er negen spelers uitgehaald die in eerdere wedstrijden hadden bewezen in de hoofdklasse thuis te horen. De overige spelers werden in drie groepen verdeeld, die moesten spelen om vijf plaatsen, zodat er in de hoofdklasse weer twee groepen waren van zeven personen. Ook onze vriend v. Zonneveld moest zich zien te plaatsen, maar over het verloop hiervan hebben wij geen gegevens.

De hoofdklasse-competitie nieuwe stijl ging van start en ondanks het verhoogde speeltempo waren er nog veel afgebroken partijen, zodat van een regelmatig verloop geen sprake was. Krantekoppen vermeldde in die tijd: Rotterdam wint van H.D.S., benauwde zege van DIO op H.D.S., DOS en H.D.S. gelijk evenals H.D.S. tegen het Westen. M.D., met J. en Th. Meershoek verliest van Constant. Na vier ronden kwam DIO gelijk met het sterke Constant, met maar vijf bordpunten verschil. Constant bleek uiteindelijk de sterkste te zijn, DOS was de enige vereniging, die de winnaars een punt afhandig kon maken. H.D.S. stelde teleur, na een redelijk begin, kregen zij de ene nederlaag na de andere te slikken. De eindstand was:

	gesp.	gew.	gelijk	verl	pnt.	bordpnt.
Constant	8	7	1	0	15	99
DIO	8	5	-	3	10	82
U.D.G.	8	4	1	3	9	80
Rotterdam	8	4	-	4	8	84
DOS	8	2	4	2	8	81
M.D.	8	3	2	3	8	75
Het Westen	8	2	2	4	6	75
H.D.S.	8	1	4	3	6	75
D.D.V.	8	1	-	7	2	67

-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-O-

Terug naar O.D.B., dat het jaar 1936 in zag gaan als de meest rampzalige periode uit zijn bestaan. Door de zeer slechte tijden die zich de jaren ervoor al aankondigden, zag het er voor het voortbestaan van O.D.B. niet best uit.

Er klonken al stemmen om de vereniging op te heffen en op 4 febr. werd er in het nieuwe onderkomen, het Paviljoen aan het Rijswijkseplein, tijdens een emotionele vergadering, een voorstel dienaangaande van de voorzitter, de heer Hille, in behandeling genomen. De club bestond toen nog maar uit negen leden n.l. de voorzitter Hille, secretaris P. Bijl, penningmeester W. v.d. Vet, en de leden J.Eijgendaal, J.Pater, J.Buller, W.v.d.Klerk, J.Heeneman en F.Kater.

Het voorstel luidde: opheffing van de damvereniging O.D.B. en verdeling van het materiaal onder de leden. Het leek er op, dat de meerderheid het voorstel zou aanvaarden, maar toen kwam de heer Pater in actie, die met grote overredingskracht de aanwezigen ervan wist te overtuigen hier niet mee akkoord te gaan, doch juist te proberen de vereniging nieuw leven in te blazen.

Dit was tegen de zin van de voorzitter, die door de laatste verhuizing het materiaal al thuis had staan. Hij bedankte als lid en de heer Pater was er als de kippen bij om beslag te leggen op de spullen en deze onder te brengen bij de heer F. Kater.

Er werd nog steeds op de dinsdagen gespeeld, maar van deelname aan grote wedstrijden was natuurlijk geen sprake meer.

Op 3 september werd er een vergadering belegd bij de heer Pater thuis, waar hij zich voorlopig opwierp als nieuwe voorzitter, uiteraard met toestemming van de overige leden. Dat waren er nog maar vier, Eijgendaal, de Klerk, v.d. Vet en F. Kater.

Er werd afgesproken, dat eenieder zich in zou zetten om te proberen nieuwe leden te werven en dat lukte wonderwel. Verschillende nieuwelingen meldden zich en O.D.B. groeide weer.

Later in het jaar werd er opnieuw een compleet bestuur samengesteld bestaande uit:

J. Pater	voorzitter
H.v. Kralingen	secretaris
A. Beekhuizen	penningmeester
H.C.W. Bonte	com. materiaal
Jac de Bloois	alg. adjunct

Dat de uit Nijmegen overgekomen Jac de Bloois een voortreffelijk bestuurder voor O.D.B. zou zijn, werd in de toekomst duidelijk, want veel van onze leden kennen zijn kwaliteiten nog wel !! We moeten echter wel vaststellen, dat de heer Pater er in 1936 voor gezorgd heeft, dat wij nu, 1988, ons 65-jarig jubileum kunnen vieren.

De nood was niet alleen groot bij O.D.B., want veel andere verenigingen hadden het financieel moeilijk. Men was vaak niet meer in staat de contributie-afdracht aan de K.N.D.B. te voldoen en toen dan ook een aantal verenigingen besloot om naast de H.D.D.B. nog een Haagsche damcombinatie op te richten, kwam dat voor O.D.B. als een geschenk uit de hemel.

Deze combinatie, opgericht 6 dec. 1936 bestond uit 8 clubs t.w. O.D.B., D.E.V. (dam en vriendschap) de initiatiefnemer, Amicitia, L.D.C. (Loosduinen), O.K.K. (Voorburg), het geruite bord en De arbeiders damclub. Later zouden zich nog andere verenigingen aansluiten.

Aan de persoonlijke kampioenschappen van Den Haag namen 20 spelers deel, waarbij zich geen enkele O.D.B.er bevond. Peter van Zonneveld kwam in de hoofdklasse uit voor H.D.S., Alex Barends was in de voorronde niet tot de hoofdklasse doorgedrongen en ging zijn geluk in de eerste klas proberen. De juiste uitslagen moeten wij u schuldig blijven maar zeker is dat het v. Zonneveld niet voor de wind is gegaan. Na vier wedstrijden had hij nog maar twee punten.

De damwereld werd dit jaar in beslag genomen door de tweekamp om het wereldkampioenschap tussen de Nederlandse kampioen Vos en wereldkampioen Maurice Raichenbach.

Op 8 jan. zou de zesde en enige partij in Den Haag gespeeld worden. Dit evenement was mogelijk gemaakt door de Haagsche Courant en had veel succes, want niet minder dan 500 bezoekers konden door de heer Bordewijk, de voorzitter van de H.D.D.B., worden begroet.

Na een openingswoord van o.a. de Haagse wethouder Prof.Ir. v.d. Bilt, deed de heer van de Garden als vertegenwoordiger van de Haagsche Courant de openingszet. Hoewel de partij voor Vos verloren ging, waarmee de stand 4 - 8 werd, was het met zijn tachtig zetten de langste en een van de meest interessante partijen, waar het publiek veel plezier aan beleefde.

o-o

Volgens gegevens, die niet door ons zijn na te gaan, was O.D.B. reeds bij het aangaan van de eerste wedstrijden, die H.D.C. uitschreef, in staat om met twee teams uit te komen. Een behoorlijk snel herstel in het ledenbestand dus, dat zich ongeveer begin 1937 ingezet moet hebben.

O.D.B. werd kampioen in de eerste klasse en beschikte dus opnieuw over een sterk team, want ook in 1938 en 1939 zouden ze het kampioenschap op hun naam brengen.

Jac de Bloois liet duidelijk blijken de sterkste dammer van dat moment te zijn bij O.D.B..

Zowel in 1937 als in '38 en '39 wist hij het clubkampioenschap op zijn naam te brengen. In de twee laatstgenoemde jaren zelfs ongeslagen. Hij werd ook winnaar van het zilveren dambord. Op z'n plaats is hier het gezegde: "Hij kwam, zag en overwon". Hij werd ook definitief winnaar van het bord door dit kleinood driemaal op rij te winnen. Deze prijs werd vanaf 1929 achtereenvolgens gewonnen door:

O.G. van Veen	1929
J. Buller	1930
J. Buller	1931
J.C.v.d. Klein	1932
F.J.A. Borsboom	1933
F.J.A. Borsboom	1934
Jac de Bloois	1937
Jac de Bloois	1938
Jac de Bloois	1939

De slechte jaren 1935 en 1936 ontbreken op dit staatje.

Zoals al eerder opgemerkt, beschikte O.D.B. weer over een aantal sterke spelers en die werden vaak uitgenodigd om aan wedstrijden deel te nemen. Zo werden er zeven spelers gevraagd voor een wedstrijd tussen de Haagse en Westlandse dambond. Er werd aan 20 borden gespeeld en de Haagse dambond won met 23-17. Deze 7 spelers werden niet voor de vuist weg gekozen, maar volgens een bepaald systeem.

Toen in dat zelfde jaar werd ingeschreven voor de persoonlijke kampioenschappen van Den Haag schreef de pers over enkele O.D.B. spelers: "In groep a heeft o.i. Jac de Bloois de beste kans om zich als nummer een te plaatsen. Voor de tweede plaats is J. Beekhuizen de man. In groep b worden J. Pater en A.v.d. Meerendonck als spelers van groot formaat beschouwd. In groep c zal

F.Borsboom zich onder de kopstukken scharen. De Klerk is een uitstekend positie-speler, gevreesd door vele spelers. Deze veteraan is nog altijd een bedreiging voor wie dan ook." Uiteindelijk werd kampioen der eerste klasse de heer W.J. Beekhuizen voor Jac de Bloois.

7 Februari 1938 werd in gebouw de Arena het 15-jarig bestaan gevierd. Het werd een ouderwets feest, dat veel O.D.B.ers nog lang in het geheugen zou blijven.

In 1939 was er een tegenwedstrijd tussen de Haagse en Westlandse dambond, waaraan deelnamen de O.D.B.ers Pater, de Bloois, Meeren-donck en Privé. De wedstrijd werd door het Westland gewonnen.

De competitie 1939 - 1940 in de eerste klas van de Haagse dambond werd gewonnen door Het Zuiden. O.D.B. werd tweede met 10 punten uit 7 partijen.

Zover wij weten was dit het laatste optreden van O.D.B. in competitieverband voor de oorlog. Dat team van toen bestond uit: de Bloois, v.d. Klein, Pater, Heeneman, Prive, Zegers, Tiessens, v.d. Klerk, Bonte en v.d. Meer.

Het bestuur dat de oorlogsjaren inging, bestond uit:

voorzitter	Jac de Bloois
penningmeester	J.W. de Roo
secretaris	C.W.v.d. Eykel
wedstrijd-leider	C.J. Privé
comm. materiaal	H.C.W. Bonte

Aan de persoonlijke kampioenschappen werd nog deelgenomen door de Bloois, Privé en v.d. Klerk. Uitslagen hiervan zijn niet bekend.

De eerste oorlogsjaren waren voor O.D.B. zeer slechte jaren. Het ledental liep, begrijpelijk, snel achteruit. Er werd weinig contributie meer betaald, met als gevolg, dat er problemen kwamen met de zaalhuur.

De heer Pater kon er niet van slapen. Hij had de vereniging in 1936 uit het slop gehaald en wilde er nu ook alles aan doen om de club te redden. Na overleg met het bestuur, stapte hij naar de eigenaar van het Paviljoen om over de zaalhuur te praten. Pater voelde zich weer de echte oude O.D.B.er worden en na enig heen en weer gepraat wist hij de eigenaar te overtuigen van de nood, waarin O.D.B. zich bevond.

"Zeg Pater", vroeg de eigenaar, "Wat kan jullie club dan wel aan zaalhuur betalen?"

"Hooguit één gulden," was het antwoord. De heer Noordergraaf gaf toen te kennen, dat de vereniging dan maar moest gaan betalen wat ze missen konden. Dit zou dan in betere tijden wel weer rechtgezet worden. Alleen de kosten van licht en verwarming werden in rekening gebracht en voor de consumpties werd een speciale prijs berekend.

Onnodig te zeggen, dat dit loyale gebaar van de heer Noordergraaf, door iedere O.D.B.er erg werd gewaardeerd.

O.D.B. was niet de enige vereniging, die het in de eerste oorlogsjaren moeilijk had. Sommige zijn verdwenen of gingen in elkaar op.

Toch werd er nog wel doorgedamd, ondanks de avondklok en verduisteringen. Maar op zeker moment kwam toch het bericht van de bezetter, dat we moesten stoppen.

Er werd besloten, toch door te spelen en wel op zondagmorgen. Er werden groepenwedstrijden gehouden en de stemming was vaak zo gezellig, dat men meer dan eens vergat op tijd naar huis te gaan. Niet zelden gebeurde het, dat het al over vijven bleek te zijn. Veel O.D.B.ers denken, ondanks de omstandigheden, toch vaak met plezier terug aan die tijd. Dit ging zo door tot 1943, toen er een verordening afkwam, die behelsde, dat alle verenigingen hun materiaal bij de bezetter moesten inleveren.

O.D.B. piekerde er niet over hun zo moeizaam vergaarde spullen zo maar in te leveren en brachten ze op een bergplaats aan de Valkenboslaan.

Pater, die er al meer blijk van had gegeven slecht te slapen als er problemen waren, kreeg nu ook regelmatig last van nachtmerries. Hij vertrouwde het allemaal niet zo best en droomde steeds, dat de Duitsers de spullen weg kwamen halen.

Op zekere dag stapte hij naar het bergadres en vroeg de eigenaar te spreken. Deze was echter niet van plan het materiaal zo maar af te geven en vroeg om "bergingsgeld".

Dit was niet direct naar de zin van Pater, die een flink partijtje begon te schelden, wat hem volgens mensen die hem gekend hebben, goed afging.

Hij eiste zonder meer teruggave van de goederen en zo niet, dan liet hij het de Duitsers wel even ophalen.

Met de schrik om het hart, verzocht de man hem het zaakje alsjeblieft weg te halen.

Pater, in zijn sas, laadde samen met de heer van Kralingen de spullen op een handwagen, waarna het bij laatstgenoemde werd ondergebracht.

Na enige tijd daar gelegen te hebben werd het nogmaals verhuisd, nu naar de heer de Kater. Nu had Pater eindelijk rust gevonden. Het kostbare bezit van O.D.B. was in zijn nabijheid en hij kon dit, wanneer hij maar wilde, onder zijn vaderlijke hoede nemen.

Zo kwamen dus gaandeweg alle damaktiviteiten op een laag pitje te staan, maar helemaal stil werd het niet aan het damfront.

Peter van Zonneveld, die vanwege zijn beroep van musicus, nogal eens van woonplaats veranderde, speelde op deze muzikale rondreis door Nederland nog menig partijtje.

Zo deed hij mee o.a. aan de kampioenschappen van Apeldoorn 1940-1941, met als resultaat een derde plaats. Hij speelde een vijfkamp in Dordrecht, waaraan de toenmalige kampioen van die plaats, Pors deelnam. Na een serie wedstrijden tegen de kampioen van Leeuwarden, welke door Peter met 9 - 5 werd gewonnen, kreeg hij in april 1942 toestemming van de N.D.B. om op basis van zijn prestaties deel te nemen aan een serie meesterwedstrijden. Gestart werd op 31 mei 1942 te Deventer. Zonneveld eindigde gelijk met de Overijsselse kampioen, waarna twee beslissingswedstrijden gespeeld moesten worden. Beide partijen gingen voor Peter verloren, maar het totaal resultaat mocht er toch wel zijn. September van dat jaar speelde hij 5 partijen tegen de kampioen van Groningen, met als resultaat een 6 - 4 nederlaag. Februari 1944 in Amsterdam ging hij een serie wedstrijden spelen tegen enkele bekende plaatselijke spelers.

De Noord-Hollandse dambond schreef hierover aan haar leden: "Een zwervende muzikale damliefhebber en lid van de N.D.B., artiest en momenteel in Amsterdam woonachtig, sterk hoofdklasse-speler, zal een match spelen tegen M.F.C. Stahlberg en F.B. Jernberg".

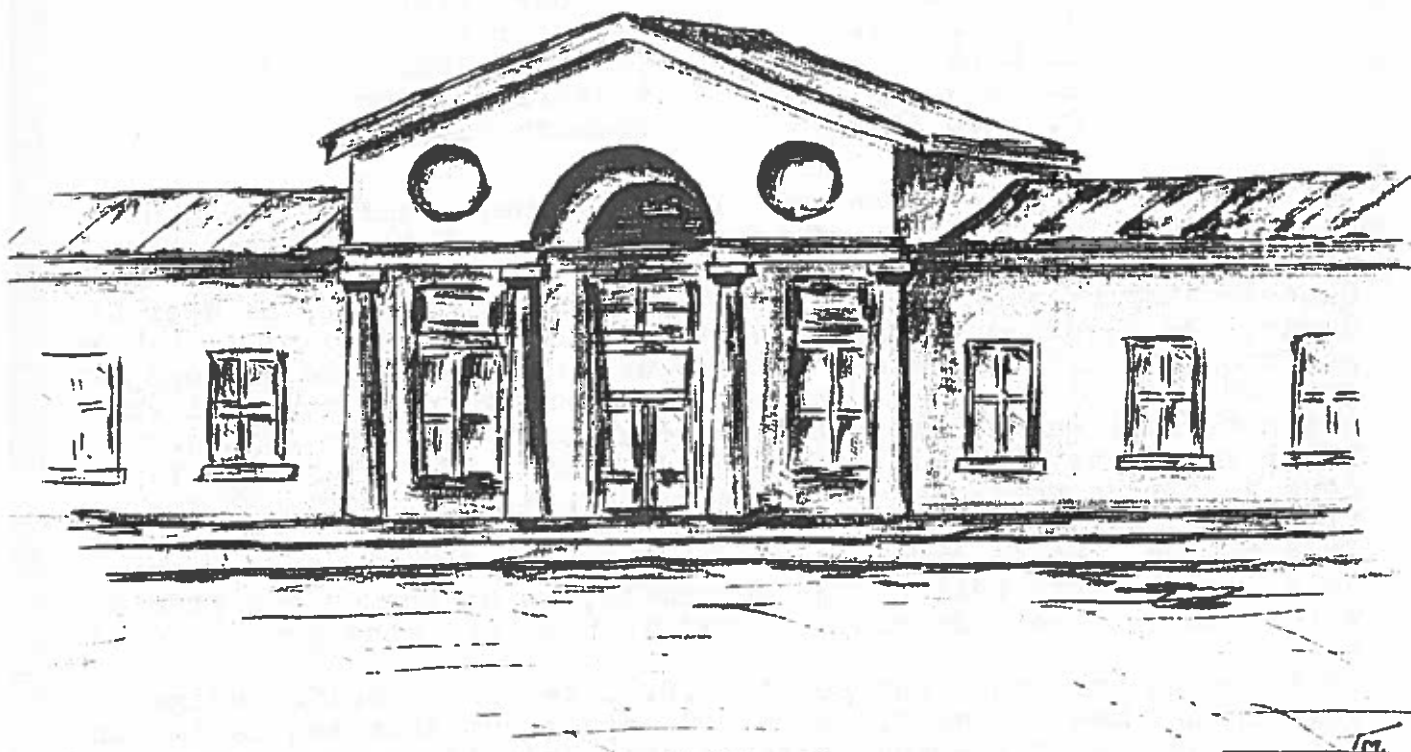
Eveneens dat jaar speelde hij nog een match van zeven partijen in Arnhem, welke hij met 10-4 won.

Publicaties hierover zijn nog terug te vinden in "Wat wij misten", dammen tijdens de tweede wereldoorlog. Een overzicht van de K.N.D.B.-activiteiten in de oorlogsjaren.

Het zou tot ver in 1945 duren, eer het damleven in Nederland weer op zou bloeien en wij de draad wat O.D.B. betreft weer op kunnen vatten.

Maar daarover meer in het tweede deel.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Het paviljoentje aan het
Rijswijkseplein, vooral in
de jaren '30 het toneel
van menig damwedstrijd.

De na-oorlogse periode.

Als in mei 1945 eindelijk de bevrijding daar is, wordt de draad eigenlijk verrassend snel weer opgepakt.

Op 19 juni richten de penningmeester en secretaris van de provinciale dambond Z.H., de heren Vonk en Klein, zich middels een circulaire tot de leden om weer te komen tot het organiseren van wedstrijden en toernooien.

Misschien was deze oproep voor O.D.B. niet nodig geweest, want daar liepen al enkele mensen rond om de oude club zo snel mogelijk overeind te helpen. Het waren de heren Pater, (natuurlijk hij), de Blooys en Bonte, die het initiatief namen en de leden afgingen. Menig lid zat al op een teken te wachten en spoedig prijken de namen van Privé, de Wal, van Atten, Tims sr., Biever, Bosch, Nusselsein, Kapel, Turkenburg, A. Beekhuizen en ere-voorzitter Eijgendaal op de ledenlijst.

Dan komen we ook voor het eerst de naam Ben Tims tegen, nog steeds een onzer topspelers, die echter korte tijd later naar Ned.Indië vertrok. Via het later verschenen clubblad bleef hij echter op de hoogte van het wel en wee van zijn vereniging.

Er werd weer contact opgenomen met de beheerder van het Paviljoen aan het Rijswijkseplein, waar tegen een redelijke prijs een ruimte gehuurd kon worden. Wat later werd er een vergadering belegd, waarin een bestuur werd gekozen en plannen voor de toekomst werden gemaakt.

Dit eerste na-oorlogse bestuur bestond uit:

J. Pater	voorzitter
W. van Damme	2e voorzitter
J. de Blooys	secretaris
H. Bonte	penningmeester
E. de Wal	wedstrijdleader
F.J. de Kater	commissaris materiaal

Dit bestuur zou vele jaren aan blijven en werd zelfs in 1948 nog uitgebreid met de heer Privé, die tevens in het toen uitgegeven maandblad de damrubriek ging verzorgen.

Oktober 1945 deed de nieuwe redacteur van Het Damspel, de heer de Graaf, een beroep op dammend Nederland, hem nog wat copy te bezorgen voor een uit te geven boek over het damleven in de oorlogsjaren. Al in 1943 was hier een begin mee gemaakt maar een deel van het materiaal was in de laatste oorlogsjaren verloren gegaan. Peter van Zonneveld, die door zijn verschillende tweekampen tijdens de oorlog nogal wat bekendheid had gekregen, werd ook gevraagd een bijdrage te leveren.

In dit boek, dat de titel meekreeg: " Wat wij misten " en waarin vele interessante feiten zijn verzameld, is opgenomen een probleem van Peter, dat best de moeite waard is hier nog eens gepubliceerd te worden.

We komen nu ook, voor het eerst, H.D.C. tegen als zelfstandige vereniging. Zoals U weet, was H.D.C. opgericht door een aantal in financiële nood verkerende verenigingen. Bedoeld als een soort eigen bondje, los van de H.D.B., in verband met de financiële

verplichtingen tegenover de N.D.B. Daar niet alle in de oorlog door de bezetter verboden verenigingen zich weer herstelden, waren een aantal dammers na de oorlog zonder club.

Het Zuiden en een sterke vereniging als M.D., komen dan ook niet meer op de uitslagenlijsten voor.

Het waren vooral die mensen, die besloten om de Haagsche Dam Combinatie om te buigen tot een zelfstandige vereniging en zich aan te sluiten bij de N.D.B.

Een van die mensen was Jan Singerling, een van de sterkste dammers van H.D.C. en later ook van Gona.

In 1947 telde O.D.B. al 27 leden en deed met twee teams mee aan de competitie. Het aantal leden bleef gestaag omhoog gaan en in augustus 1948 werd het 38e lid ingeschreven. Dit was onze oude vriend Dirk Beekhuizen, die tot zijn 83e jaar bij ons heeft gespeeld. Een record, dat zonder twijfel door van Zonneveld verbeterd gaat worden. Vanaf dit moment komen we regelmatig meer of minder bekende namen tegen, mensen die ook nu nog actief zijn in de dammerij.

Met het oog op de te verwachten verdere groei, schreef O.D.B. voor de competitie 1948 in met drie tientallen. Die competitie was niet het enige wapenfeit in dat jaar. Rond de zomer werd er een reis georganiseerd naar de Vriendenkring in Nijmegen, de oude club van Jac de Blooys. Het eerste tiental speelde met 10 - 10 gelijk, maar het tweede won met 11 - 9, zodat de wisselprijs in het bezit van O.D.B. bleef.

Na het traditionele kersen-eten, die naar men beweerde in Den Haag goedkoper waren, keerde de groep huiswaarts onder muzikale begeleiding van een der leden.

Ook Fenno Boog moet begin dat jaar lid geworden zijn, want in juli won hij in een groepen-wedstrijd voor jongeren de eerste prijs. Niet z'n laatste prijs, zoals we later ervaren hebben.

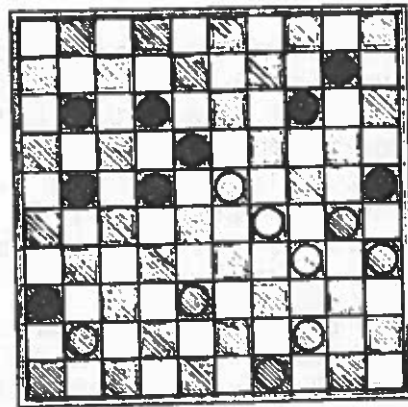
Een zeer goede prestatie leverde ook E. de Wal dat jaar. Hij werd de nieuwe kampioen van Rijswijk en liet daarbij sterke spelers als Couprie, Jacobs en Polman achter zich.

Van de drie opgegeven tientallen werd alleen het eerste door het gespeelde rooster bepaald, de andere twee tientallen werden door het bestuur samengesteld. Voor de liefhebber zijn hier de opstellingen van de toenmalige tientallen:

1e. Privè
Tims jr.
Bosch
Pater
Biever
de Blooys
de Wal
Heeneman
de Groot
v.d. Burgh

2e. J. v. Leeuwen
A.J. Ros
H. Bakker
Kool
v. Atten
M Ros
D. Beekhuizen
Tims sr.
Duindam
v. Damme

3e. Kok
Boog
Keus
Janknecht jr.
Janknecht sr.
Anneveldt
Theunisse
de Mos
de Roo
Turkenburg

Uit " Wat wij misten "
Auteur P.v. Zonneveld
wit speelt en wint

Opl.

30 - 24	36 x 47
23 - 19	47 x 50
49 - 44	50 x 30
29 - 23	18 x 20
35 x 4	14 x 23

en de eindslag.

Op 15 maart 1949 meldt onze huidige penningmeester Simon van Leeuwen zich aan als lid. De heer Pater, alles bij elkaar 12 jaar voorzitter geweest, legt zijn functie neer en wordt opgevolgd door de heer Privé.

Augustus 1949 speelde O.D.B. een massakamp tegen H.D.C.. Gespeeld werd aan de Prinsegracht, in het onlangs gerestaureerde gebouw van de C.J.V.. O.D.B. verloor met 8 punten verschil. Een revanche-partij leverde een beter resultaat op, n.l. 20 - 20.

In de persoonlijke kampioenschappen van Den Haag werd ons lid de heer Bosch tweede in de eerste klasse. Eerste werd.... Peter van Zonneveld, nog steeds lid van H.D.S., van welke club hij ook als voorzitter werd gekozen. Dan zijn we echter al in het begin van de jaren vijftig. De heer A.J. Bom is dan onze wedstrijdleader, die, als na lange discussie ons huidige moyenne-systeem wordt ingevoerd, borg staat voor een goed verloop van de onderlinge.

De vijftiger jaren.

Tijdens de halfjaarlijkse vergadering op 30 febr. 1951 vindt een historische gebeurtenis plaats. Mevr. Nusselijn schenkt de vereniging een wisselprijs, bedoeld voor het tweede en derde team. Maar omdat men met het invoeren van het nieuwe moyenne-systeem afstapte van de groepenwedstrijden, moest het bestuur aan deze prijs een andere bestemming geven. Het was.... een zilveren dambord, waarmee een traditie geboren was die tot in de jaren '70 zou voortduren.

Op 3 mei dat jaar werd in het Beursgebouw te Amsterdam een grote nationale damdag gehouden, waar niet minder dan 1200 mensen aan deelnamen. Tijdens de openingstoespraak werd bekendgemaakt dat, "het Hare Majesteit de Koningin heeft behaagd de N.D.B. het predikaat koninklijke te verlenen".

Tijdens de jaarvergadering van de H.D.D.B. reikte de voorzitter, de heer Roels, de prijzen uit voor de persoonlijke kampioenschappen. Kampioen in de eerste klas werd Ben Tims. Fenno Boog, het jaar daarvoor kampioen in de derde klas, herhaalde deze prestatie nu in de tweede klas. "Deze jongen wordt nog eens kampioen van Nederland", sprak de voorzitter en gaf daarmee blijk over een profetische gave te beschikken.

In de competitie eindigde O.D.B. op de eerste plaats, waarna er een promotie-wedstrijd gespeeld moest worden tegen W.Z.D.V.. De wedstrijd werd gespeeld bij R.D.G. en door ons gewonnen. O.D.B. promoveerde daardoor naar de hoofdklasse, waar op dat moment ook H.D.C. speelde.

In nov. kon er, dank zij het financiële offer van enkele leden, die anoniem wilden blijven, een stencil-apparaat worden gekocht. De redactie hoefde nu geen leentjebuur meer te spelen.

Op 13 dec. gingen de Haagsche kampioenschappen van start met 90 deelnemers.

Over deze jaren zijn relatief weinig gegevens bewaard gebleven over ons toenmalige eerste tiental. O.D.B. 2 speelde in de 1e klas waar later ook H.D.C. in verzeilde. In 1952 degradeerde zij uit de hoofdklasse.

Tijdens de jaarvergadering van de H.D.D.B., 9 april 1953, werd de voorzitter van O.D.B. Mr. J.B. van den Muyzenberg benoemd tot secretaris van de Haagsche bond. Hij volgde hiermee de heer Verschuren op, die naar elders vertrok.

De huisvesting was blijkbaar nog steeds een probleem in die tijd. Van 1953 tot 1958 werd maar liefst in vier verschillende locaties gespeeld, t.w. Gouverneurlaan hoek Laakkade, de Beestenmarkt, Alhambra aan de Paul Krugerlaan en Musica aan de Delftselaan. In 1954 doet er voor het eerst een Gona-tiental mee aan de competitie. Ze eindigen als voorlaatste in de derde klas. Een oproep, gedaan in het Gona-nieuws, om in verband met deze uitgave iets meer te weten te komen over dit prille begin, had geen resultaat. Eveneens in 1954 werd, als eerste van een uitgebreide familie, M.H. v. Setten lid van W.Z.D.V., nog geen jaar later gevolgd door Mevr. v. Setten. Laatstgenoemde weliswaar eerst om de kat uit de boom te kijken, maar al spoedig niet meer achter het bord weg te denken.

H.D.C. is intussen weer gepromoveerd naar de hoofdklasse, maar ze kunnen nog maar één tiental op de been brengen, waarin onze vriend Jan Singerling.

O.D.B. heeft dan nog twee tientallen. We schrijven dan 1955, het laatste jaar dat beide verenigingen zelfstandig zijn. Gona is, na een korte afwezigheid weer terug in de derde klas. In okt. van dat jaar maakt Wim Simonis zijn damdebuut bij W.Z.D.V. Via d.v. Rijswijk kwam hij bij ons waar hij tot zijn overlijden op 11 jan. 1986 lid bleef.

Op de jaarvergadering van de H.D.D.B. werd een voorstel van H.D.C. om het sonnenborn-bergen systeem af te schaffen aangenomen. Er zouden voortaan beslissingswedstrijden gespeeld worden. Een commissie van vijf leden, onder wie de Vlaming, zou de organisatie van de Haagsche kampioenschappen opnieuw bezien, omdat men het zat was om tijdens die wedstrijden steeds in onderlinge ruzies te vervallen.

Het samengaan.

Na de competitie 1955, waarvan wij het verloop niet hebben kunnen achterhalen, is het dan eindelijk zover. Beide verenigingen O.D.B. en H.D.C. besloten om tot een fusie te komen.

Als dag van oprichting werd 13 febr. 1956 aangehouden.

In de loop van dat jaar werden de nieuwe statuten en een nieuw huishoudelijk reglement samengesteld en ter goedkeuring voorgelegd aan de leden tijdens de vergadering van 28 maart 1957.

De overeenkomst werd geacht te eindigen op 12 febr. 1985, daarna opnieuw aan te gaan voor een tijdvak van 29 jaar en aldus te eindigen op 12 febr. 2014.

Niemand kon toen vermoeden, dat we de eerste termijn niet uit zouden zitten.

Van het toenmalige bestuur is niet zoveel bekend. De voorzitter van O.D.B. Mr. v.d. Muyzenberg werd in de nieuwe combinatie 2e voorzitter, hij was toen ook nog voorzitter van de H.D.D.B.

Dat zelfde jaar, 1 april om precies te zijn, deed onze huidige wedstrijd-leider Rien v. Setten zijn eerste schreden in de damwereld. Aan de hand van Pa en Ma ging hij iedere woensdagavond naar het toen pas in gebruik genomen clublokaal "Het Hof van Holland" aan de Wagenstraat. Daar had hun toenmalige vereniging W.Z.D.V. zijn domicilie.

Wat de competitie betreft het volgende: H.D.C.O.D.B. was dank zij de fusie in staat drie tientallen op de been te brengen.

Over het eerste tiental, waarin een aantal gerenomeerde spelers, is uit die periode merkwaardigerwijs weinig bekend gebleven.

Het tweede tiental kwam uit in de eerste klasse B en het derde tiental in de eerste klasse A. Een bewaard gebleven eindstand uit dat

eerste jaar laat zien, dat het tweede tiental op de achtste plaats eindigde, (van de tien deelnemers). Het derde tiental degradeerde na promotie-degradatie wedstrijden tegen W.Z.D.V. en Amicitia. Vermeldenswaard is verder nog, dat er die competitie twee Gona - tientallen deelnamen, n.l. in de tweede klasse A en B.

Op de halfjaarlijkse vergadering op 23 jan. 1958 maakte Mr. v.d. Muyzenberg bekend af te treden als tweede voorzitter van H.D.C.O.D.B. Hij was niet meer in staat deze functie, naast die van voorzitter van de H.D.D.B., naar behoren te vervullen. Er werd hem veel lof toegezwaaid voor het vele werk dat hij voor de vereniging had verzet, in het bijzonder bij het totstandkomen van de fusie tussen beide verenigingen.

Fenno Boog wordt dat jaar kampioen in de hoofdklasse.

Op 29 jan. sloot een oud lid van H.D.C., Piet Schaaf zich aan bij de H.D.C.O.D.B.- familie. Piet Schaaf was, en is trouwens nog steeds, een bekend problemist.

Het is dan inmiddels 1959. Tijdens de traditionele paas-gongwedstrijden werd de gong voor het eerst bespeeld door Caffa. Deze was in febr. lid geworden. In de pauze werden er vrolijke melodien ten gehore gebracht door accordeonist.....Roel Langbroek. Velen van U dachten misschien, dat Peter van Zonneveld ons enige muzikale lid is. Fenno Boog is inmiddels onze sterkste speler en werd ook dit jaar clubkampioen.

In aug. werd, als voorbereiding op de nieuwe competitie, de traditionele massakamp tegen DOS Delft gespeeld. Hiervan is de uitslag met de deelnemerslijst bewaard gebleven.

Uit deze lijst blijkt eens te meer, wat een geweldig tiental wij toen hadden.

In 1960 komen we Gona weer tegen in de uitslagenlijsten, in tegenstelling tot het jaar daarvoor. Ze kwamen uit in de tweede klasse. Eveneens in 1960 werden voor het eerst de Haagsche sneldamkampioenschappen gehouden, waarbij het deelnemersveld niet zo groot was, het enthousiasme echter wel, zodat men dit evenement wel voor herhaling vatbaar achtte. Hoe dit eerste kampioenschap afliep is niet bekend, maar een jaar later werd het een eclatant succes voor H.D.C.O.D.B. Het op de volgende pagina afgedrukte knipsel spreekt voor zich.

*aug. 1959. Jaarlijkse massakamp
-3- DOS Delft*

De gedetailleerd uitslagen luiden:

1. v. Zonneveld	- L. de Haan	1-1
2. de Wal	- N. Haanemaayer	1-1
3. Boog	- S. Rhynsburger	2-0
4. Grouwstra	- R. Postuma	0-2
5. J. Singerling	- Th. Wolffenbutel	0-2
6. Langbroek	- N. v. d. Wouden	2-0
7. Tims	- F. Manuhutu	2-0
8. Schaaf	- K. Boer	2-0
9. Hermsen	- J. Dijkshoorn	1-1
10. Alst	- L. Dijkshoorn	1-1
11. J. v. Leeuwen	- D. v. Nugteren	1-1
12. Verkerke	- P. Boekstein	0-2
13. Galjaard	- S. v. Buuren	2-0
14. Bosch	- C. de Ruiter	1-1
15. de Groot	- M. Korneef	1-1
16. Beekhuizen	- J. Rhynsburger	0-2
17. de Jong	- J. Zwarts	1-1
18. Metselaar	- P. v. Bergen	0-2
19. Th. Wiggers	- J. v. Leeuwen	0-2
20. J. Wiggers	- Chr. Wilmer	0-2
21. Heeneman	- J. Dullaart	1-1
22. v. d. Wilde	- A. v. d. Gaag	2-0
23. Barbier	- J. Veul	0-2
24. Waanders	- A. v. d. Wel	2-0
25. Verboort	- N. Luydendijk	1-1
26. Smit	- J. Wiegman	1-1
27. D. v. Blerk	- F. Piso	2-0
28. Kattenberg	- S. Bennink	2-0
29. v. d. Muyzenberg	- J. Schuinerman	2-0
30. Caffa	- Borsboom	0-2